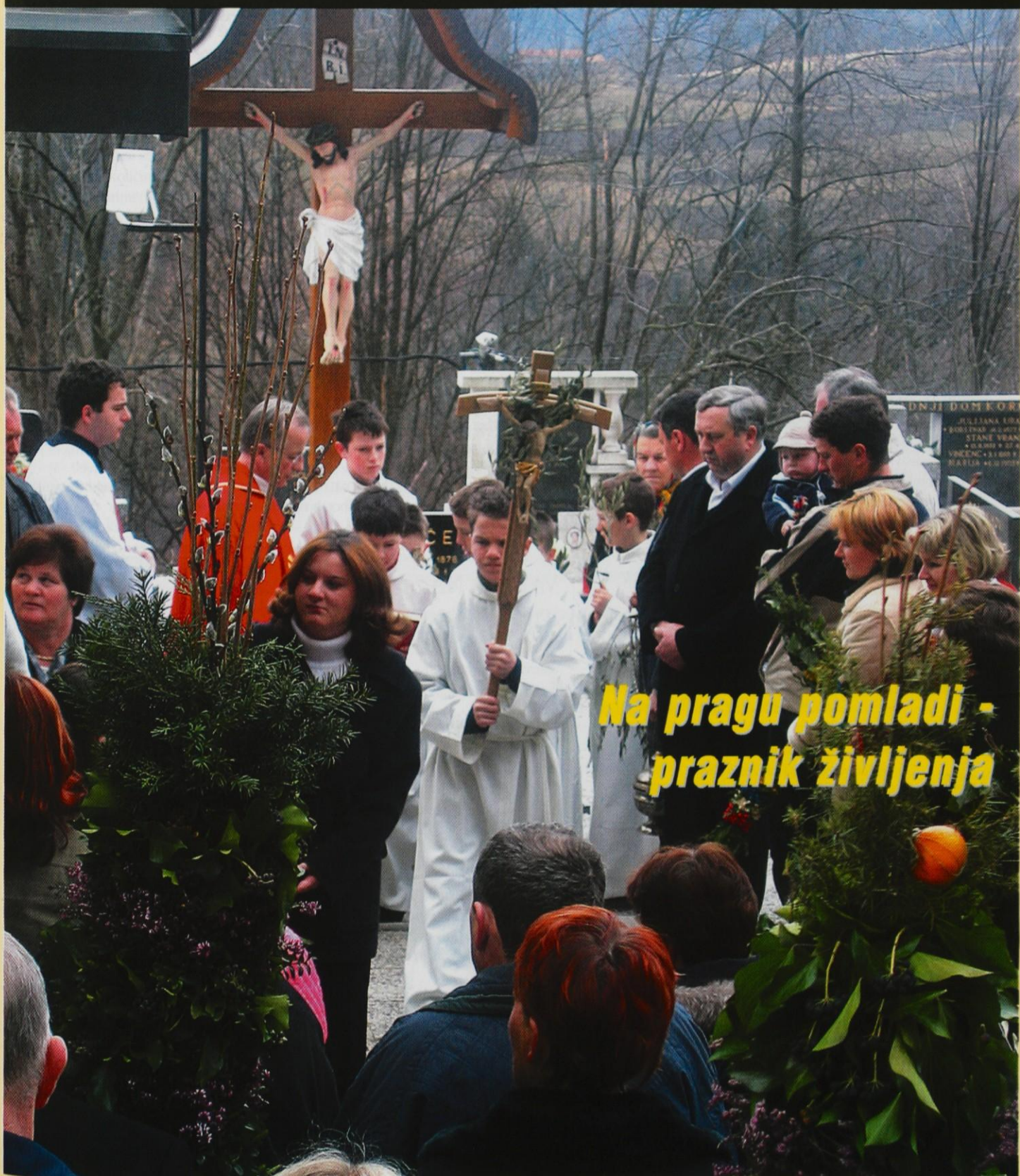

Glasiló občine Lukovica

Rokovnjáč

Marec 2005, letnik 7, številka 3

***Na pragu pomladi -
praznik življenja***

Radost

Včasih imamo občutek, da se je ves svet zarotil proti nam. Da nam enostavno zmanjkuje moči za premagovanje vsakodnevnih težav, da se je preveč zgrnilo na nas, da ne bomo zmogli. V nekem trenutku se nam zazdi, da življenje res ni naši strani. In potem izvemo še kakšno žalostno novico in življenje se nam začne sesuvati kot hišica iz kart. Pademo na dno. In potem se moramo ustaviti. Razmisliti o tem, kaj se nam je zgodilo in česa se lahko iz tega naučimo. Potem se zavemo, da je najtemnejši del dneva tik pred sončnim vzhodom in da nas prav gotovo čakajo lepši časi. Morda se nam hude stvari zgodijo zato, da bi spoznali nekaj lepšega, boljšega in veličastnejšega. O tem lahko malo razmislimo tudi v postnem času, ki se iz žalovanja prelevi v veliko veselje in svetlobo veliko-nočnega jutra. Potem smo lahko spet hvaležni za vse izkušnje in preizkušnje, ki nam jih pošilja življenje, za vse ljudi, ki jih srečujemo v svojem življenju, za vse lepe trenutke, ki smo jih preživeli z ljudmi, ki jih imamo radi. Ljubeče srce nikoli ne zataji, pa čeprav se nam včasih zdi, da se ne splača razdajati svoje ljubezni. Dobro na koncu vedno premaga zlo, ljubezen vedno premaga sovraštvo in brezbriznost, le iskreno je treba verjeti v to!

Skupaj z uredniškim odborom vam želim vesele in radostne velikonočne praznike ter veliko vere v ljubezen in življenje.

✍️ Urednica

Rok za oddajo člankov za naslednjo številko Rokovnjača, ki izide 28. aprila, je 13. april.

KGZS - Zavod Ljubljana
Kmetijska svetovalna služba (KSS)
Lukovica 43
e-pošta: kss.lukovica@lj.kgzs.si
tel.: 01/72-35-116

• SUBVENCIJE 2005:

V času od 1. 4. do 15. 5. 2005 bo potekala oddaja zahtevkov za neposredna plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike za leto 2005. Predvidoma bo letos možno elektronsko izpolnjevanje zbirnih vlog na 83 lokacijah v Sloveniji in med njimi tudi v prostorih KSS v Lukovici. Zaradi nemotenega poteka vlaganj zahtevkov vas vabim na izobraževanje, ki bo v petek, 1. 4. 2005, ob 10. uri v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici:

- Predstavitev uredb o neposrednih in izravnalnih plačilih iz naslova ukrepov kmetijske politike za leto 2005 s posebnim poudarkom na novostih;
- Podrobnosti in način izvedbe elektronskega izpolnjevanja vlog.
- Vse vrtničkarje in kmete, ki vas zanima PRIDELOVANJE JAGOD, vabim na predavanje, ki bo v sredo, 6. 4. 2005, ob 19. uri v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici. Predavala bo specialistka za sadjarstvo pri KGZS-Zavod Ljubljana ga. Alenka Caf.

Vabim vas, da se predavanj udeležite v čim večjem številu!

✍️ Pavla Pirnat, kmetijska svetovalka

VETERINARSKI DOM DOMŽALE d.o.o.

Republika Slovenija, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Veterinarska uprava RS, Veterinarska inšpekcija območnega urada Ljubljana izdajajo odločbo po uradni dolžnosti na podlagi 84.čl. Zakona o veterinarstvu, 207.čl. ZUP-a in 18. čl. Zakona o inšpekcijskem nadzoru, v upravnem postopku o izvajanju sistematičnega spremljanja kužnih bolezni in cepljenj živali v letu 2005, bo potekalo splošno cepljenje psov proti steklini v občini Lukovica po naslednjem razporedu:

RAZPORED OBVEZNEGA CEPLJENJA PSOV PROTI STEKLINI

ČETRTEK, 31. 3. 2005

8.30 - 9.00	Čeplje	-	pri križišču
8.45 - 9.15	Trnovče	-	pri Orazem Antonu, Trnovče 6
9.30 - 10.30	Lukovica	-	pri Kmetijski zadruzi
10.45 - 11.15	Sp.Prapreče	-	pri Zore Antonu, Sp.prapreče 3
11.30 - 12.00	Šentvid	-	pri Andrejki
12.15 - 12.45	Rafolče	-	pri Igliču, Rafolče 18

PETEK, 1. 4. 2005

8.30 - 9.00	Trojane	-	pri Smrkolj, Trojane 14
9.30 - 10.00	Šentožbolt	-	pri Kropivšek Lovro, Šentožbolt 4
10.00 - 10.15	Zg.Petelinjek	-	pri kasarni
10.20 - 11.00	Blagovica	-	pri Cerar Janezu, Blagovica 32
11.15 - 11.30	Češnjice nad Blagovico	-	pri Šinkovec Leopoldu
12.00 - 12.30	Zg.Loke	-	pri Trdin Ivanu, Zgornje Loke 7
12.45 - 13.25	Kranje brdo	-	pri Novak Francu, Kranje Brdo 11
13.30 - 14.30	Krašnja	-	pri Štrukelj Marjanu, Krašnja 31

Cepljenje psov za zamudnike je v krajih na ter mestih v rednem cepljenju.

ČETRTEK, 7. 4. 2005

14.00	Trojane	15.45	Lukovica
14.30	Šentožbolt	16.15	Šentvid
14.45	Blagovica	16.45	Rafolče
15.15	Krašnja		

Ne pozabite prinesiti s seboj izkaznico o cepljenju psov!

Cepimo vse pse, starejše od 4 mesecev, breje in doječe psice pa cepimo po odstavitvi. Psi, rojeni po 1. januarju 2003, morajo biti označeni z mikročipi, v skladu s predpisom, ki ureja označevanje.

Posamezno cepljenje je v VETERINARSKEM DOMU DOMŽALE, CESTA TALCEV 10 vsak delavnik od 7.00 do 12.00 in od 17.00 do 18.00 ure ter ob sobotah od 7.00 do 9.00 ure.

Stroški cepljenja znašajo 7.500,00 sit.

VABILO NA SOLISTIČNI KONCERT

Matevž Kink, bariton
Ivan Vombergar, klavir

petek, 8.april 2005, ob 19.30

Kuturni dom Janka Kersnika Lukovica
program: Schumann, Brahms, Faure, Lebič

VABILO

MK Rokovnjači vabi
v soboto, 22. aprila 2005, ob 20h

v ROK PUB v Krtini na 3.

PROPAGANDNI VEČER.

Predstavili bomo delo kluba v preteklem letu in naše načrte za letošnje sezono. Večer bo popestril ansambel Pr'jatlj.

Vstop prost.

Vabljeni!

Priložnosti

Spet bo časopis zamujal, ker čaka le na moj uvodnik, jaz pa komaj najdem čas, da ga napišem in tako je danes cvetna nedelja in čas po kosilu izrabljam za pripravo nekaj besed za najnovejši izvod Rokovnjača. Včeraj sva se z g. Tomažem Cerarjem vrnila z Dunaja, kjer sva v imenu Občine Lukovica prvič imela sestanek z vodilnimi možmi avstrijskega Strabaga, ki ima v lastništvu upravljanje Kamnoloma v Lukovici. To srečanje še ni bilo zadnje, zato je težko govoriti o rezultatih. Posredovala sva naše zahteve, ki se njim zdijo visoke. Naslednjič, takrat v Lukovici, bomo s pogovori nadaljevali. Vsekakor pa bo izkoriščanje kamnoloma ob tako majhni količini, kot se izkoplje sedaj, v najslabšem primeru trajalo vsaj še deset do dvanajst let, ko naj bi se začela tudi zaključna sanacija območja kamnoloma. Ob nižji prodaji agregata pa se lahko ta doba še podaljša. Pobočje, ki je nastalo z izkopom, sedaj ne dopušča sanacije. Drugače povedano - ko bodo v kamnolomu z izkopom napravljene terase, bo možna sanacija.

Na poti tja sem razmišljal najprej o tem, da nam Evropa ali pa globalizacija prinaša tudi to, da se moramo Lukovičani pogovarjati tudi z Dunajem, pa se bo treba še z marsikom, kot kaže, česar si pred leti ne bi mogel niti misliti. Drugo pa, o čemer sem razmišljal, je naš hitri način življenja, saj se stvari mnogo hitreje menjajo in spreminjajo, kot so se v preteklosti. To, kar so prešli v ostali Evropi skozi normalne prehode v daljši dobi, so lekcije, ki jih danes mi zelo hitro prehajamo in nič čudnega ni, če marsikdo temu ne more slediti in se ne strinja z vsem, kar se dogaja, čeprav je flvilol ZA Evropo in Nato. Kako lahko nekdo voli za Nato, nato pa reče, da neke v akcijah Nata ne bo sodeloval? Na to bi morali pa prej pomisliti, ali ne? Spremembe, ki jih občutimo z vstopom v EU, se morda najbolj in zaenkrat najprej čutijo v kmetijstvu, pa tudi drugje so in bodo vedno bolj opazne. Zanimivo je, da danes skoraj nikomur več ne pride na misel, da bi se zase in za svoj kraj žrtvoval tako, kot se je to počelo pred leti, ko ste ali so na roke kopali vodovode, ceste in druge komunalne objekte, ki naj bi lajšali življenje. Danes naj to naredi nekdo drug! Tako se vse pričakuje od občine. Ne zavedajoč se, da pa je treba v sodobni Evropi vse dobrine tudi plačati in da lahko nekdo nekaj ima le, če zmore to plačevati. V socializmu je bilo mogoče imeti trinadstropno hišo, tudi če si bil brez denarja, zdaj prihaja čas, ko bodo ljudje razmišljali, kaj si lahko privoščijo in kaj lahko plačajo, ter bodo tudi tako živeli. Socialne razlike se bodo povečevale, ampak to je normalno v kapitalizmu, mar ne? Žal bo to mnoge tudi prizadelo in nastalo bo nemalo problemov, ki

jih moramo pričeti reševati že sedaj. Vse to pa bo prizadelo tudi mnoge ljudi, ki so do danes živeli v relativnem socialnem miru. In še ena stvar izhaja iz tega: če hočeš nekaj imeti, moraš tudi nekaj dati. Da bomo lahko živeli ceneje in omogočili prihodnost našim otrokom ter delovna mesta, ki prinašajo dohodek v kraju, moramo podpreti poleg ostalega tudi razvoj obrtnih con. Vem, da je hudo, ker v ta naš prostor prihaja nekaj povsem novega, nekaj, česar nismo bili vajeni in pred leti niti nismo mislili, da se to lahko zgodi. Toda Ljubljana kot ena od evropskih prestolnic s povsem normalnim razvojem, ki je znan ob vseh večjih in podobnih mestih, ob svojih vpadnih krakih avtocestnih vpadnic postaja zanimiva za razvoj. Tu, kot rečeno, ne gre za nov izum, ampak za normalen proces, ki se prenaša z drugih gospodarskih območij tudi k nam. Veliko sem razmišljal o tem, opazoval druge občine, ki imajo podobno lego kot mi v centru podobnega območja, kot je Slovenija, in ob prestolnici, tako kot mi. Vsa ta območja se hitro razvijajo in so pred nami, sodim, za kakih 5 let (Logatec, Komenda, Šenčur, Dol, Škofljica, ...). Vsa ta območja lahko tudi nudijo vedno cenejše komunalne storitve, nova delovna mesta, možnost zaslužka ter izkoriščajo ugodne gospodarske tokove. Pri nas pa vlada še ogromno pomislekov. Tudi sam sem jih imel in poskušal najti prave odgovore. Ne nazadnje sem pred volitvami govoril o podpori obrti in podjetništvu in če se ne motim, so to počeli skoraj vsi, ki danes sede v občinskem svetu. Odgovor je jassen: razvoj lahko zaviramo, toda nemogoče ga je ustaviti.

Tako ali drugače nas bo dohitel, vprašanje je le, kako ga bomo izkoristili, ali sebi v prid ali ne. Ne moremo se zapreti kot kaka Albanija svoje dni in pri tem še govoriti o švicarskem standardu življenja. Odgovornost za zaostalost si bodo morali pripisati tisti, ki izziva ne bodo sprejeli in iz svojih izkušenj bi bilo živeti v taki občini vedno težje. Jasno pa je, da je treba izzive zgrabiti na pravem mestu in jih izkoristiti v dobro za vse nas, z občutljivim odnosom tudi do okolja in narave. Pri vsem tem pa moramo najprej in predvsem delati racionalno in ne čustveno, sploh, ko govorimo o imetju nekoga drugega. Vsi naši kraji so bili še posebej v času od cesarja Karla VI., ki je posodobil cesto skozi Črni graben, pa vse čez čase cesarice Marije Terezije do tam neke prve ali druge svetovne vojne izredno napredni v razvoju. Voda je poganjala mline, žage in kovačije, cesta je prinašala promet in trgovino, gostilne in furmanstvo. Od takrat naprej pa smo se navadili, da gremo delat drugam in da se pri nas nič posebnega ne dogaja; bolj ko je zaspano, bolj v miru živimo. Zdaj pa smo spet pred izzivom: nova cesta in nove danosti nas postavljajo pred nov začetek. Naši predniki, s katerimi tako radi mahamo, ko govorimo o tem, kdo smo in kaj smo mi, in naši kraji, so to izkoristili. V svojem življenju so nekaj naredili, zgrabili priložnosti in bili uspešni, zato smo ponosni nanje. Zdaj pa je naš čas! Dajmo!

Pa lepo veliko noč želim. Naredite vse, da bo tudi ta doživeta.

Župan Matej

NOVO

NOVO

NOVO

B-S BAR (bivši Miki bar) zraven trgovine Tuš v Lukovici

KAJ?

- *pestra ponudba toplih in hladnih napitkov*
 - *okusna kava*
 - *konkurenčne cene*
 - *prijetno vzdušje*
 - *prijazno osebje*

KDAJ?

Otvoritev B-S BAR-a bo v petek, 1. aprila 2005, ob 15. uri.

KAKO?

Brezplačna kava, prigrizek in prijetna glasba.

ŠE KAJ?

Prvi vikend (od petka, 1., do vključno nedelje, 3. aprila) vas bomo pogostili z brezplačno kavo!

Osebe B-S Bara vas prirčno vabi na otvoritev in še na kasnejša snidenja v prijetnem ambientu.

p.s. B-S BAR išče pridno dekle za strežbo. Informacije po telefonu: 041 592 772

DIVJAD JE SESTAVNI DEL ŽIVLJENJSKEGA OKOLJA

Pri rabi kmetijskih zemljišč je zakonsko določeno v Zakonu o divjadi in lovu, da se upoštevajo določene usmeritve glede gospodarjenja z loviščem in upravljanja z divjadjo.

Pri opravljanju kmetijskih del (tudi pri opravljanju del, ki se izvajajo s stroji), je potrebno s strani lastnikov zemljišč ali upravljalcev skrbeti za preprečevanje oziroma omejevanje izgub divjadi na leglih in gnezdihi. Ena od zahtev je tudi, da je sekanje, požiganje ali drugačno uničevanje živih mej in grmišč ob travnikih ali poljih prepovedano v času gnezdenja in polaganja mladičev, to je v času med 1. marcem in 1. avgustom. Med navedenim obdobjem je tudi prepovedano sekati zarast ob vodnih bregovih, čistiti odvodne ali melioracijske kanale ali prazniti vodna zajetja. V kmetijski krajini si mora lastnik zemljišča oziroma izvajalec del prizadevati za ohranjanje oziroma osnivanje skupin drevoja tako, da del površine ostane v prvotni zarasti, da se v času valjenja divjadi čim manj vznemirja takšna območja in je prepovedano zalezovati takšne prostore.

Psov ni dovoljeno spuščati prosto v naravo, (čeprav ugotavljamo, da se to pogosto dogaja), ampak jih je potrebno voditi na povodcu.

V gozdnem prostoru je potrebno upoštevati življenjske zahteve divjadi, saj ji pripada življenjski prostor, in je zato prekomerno vznemirjanje prepovedano. Za nemoten potek reprodukcije, to je poleganje, valjenje in vzreja mladičev, potrebuje divjad razumevanje tudi ljudi, divjadi namreč ni mogoče obravnavati ločeno od celotne življenjske skupnosti.

Lovci smo dolžni, da skrbimo za prostor za divjad in nam ni glavna naloga lov. Skrbimo tudi za vzdrževanje in izboljšanje življenjskega prostora divjadi ter za krmljenje le-te. Izvajamo tudi dela, s katerimi naj bi zagotavljali ohranitev in razvoj divjadi, zato smo dolžni, da obveščamo javnost o naših nalogah, saj smo sestavni del te družbe in nam tudi zakon nalaga, da sodelujemo pri nalogah s področja trajnostnega gospodarjenja z divjadjo.

Dolžni smo, da javnosti predstavimo načine, kako je potrebno gospodariti oziroma skrbeti za rastlinstvo in živalstvo v celoti. Ohranjanje narave je dolžnost lovcev, ekološka zavest postaja vse vidnejša, zato je biti član lovske družine odgovornost in delo.

✍ Lovci LD Lukovica

"Peter, kurilno olje, prosim!"

Pred dobrimi tridesetimi leti, ko so bile zime podobne zdajšnjim in smo se večinoma greli na toplih krušnih pečeh ali pa ob štedilniku in smo za kurjavo uporabljali v glavnem le drva in premog, skoraj nismo poznali obrti, ki vam jo bomo tokrat predstavili v "gospodarski rubriki".

To je razvoz kurilnega olja po domovih, saj je večina stanovanjskih objektov ogrevana s kurilnim oljem.

Z razvozom kurilnega olja se uspešno ukvarja v naši občini tudi Peter Avbelj, samostojni podjetnik avtoprevoznik s Prevoj pri Šentvidu.

Peter je pred 20 leti končal poklicno šolo za avtomehanika in se zaposlil kot avtomehanik avtocihern v Petrolu Ljubljana. Po osamosvojitvi Slovenije se je začela racionalizacija poslovanja tudi v Petrolu, zato so začeli zmanjševati in prerazporejati zaposlene. Tako je Peter dobil možnost prerazporeditve kot avtomehanik in voznik "mini" avtocihern, s katero je razvažal kurilno olje na težko dostopne kraje (predvsem hriboviti predeli). Ker je bil pri svojem delu uspešen, so mu zaupali razvoz z večjo, 7000 litrsko cisterno in s tem tudi ostale stranke. Po enem letu so se v Petrolu ponovno odločili za temeljito zmanjšanje stroškov, tako da so svojim šoferjem ponudili pogodbeno delo s Petrolom in odkup avtocihern.

Ker druge možnosti ni bilo, se je Peter odločil, da pot avtoprevoznika nadaljuje kot samostojni podjetnik - avtoprevoznik za razvoz naftnih derivatov, kar se je kasneje kljub težkim začetkom pokazalo kot modra odločitev. Po sprejetju novega Zakona o varnosti v cestnem prometu, posebej še ob vstopu Slovenije v EU, so se standardi o razvozu naftnih derivatov še dodatno zaostri, tako da stari kamion - cisterna ni več zadoščal novim predpisom. Če je hotel s tem delom nadaljevati, se je moral odločiti za nakup nove 10.000-litrskc avtocihern. Nakup je realiziral deloma s svojimi sredstvi in deloma s Petrolovim posojilom. Prav tako je moral na domačem dvorišču urediti parkirišče, ki ustreza vsem zahtevanim standardom.

Dnevno povprečno oskrbi 15-20 strank, kar pomeni da se njegovo delo prične v zgodnjih jutranjih urah in velikokrat konča v večernih urah, pa tudi prostih sobot skoraj ne pozna. Delo s strankami ga veseli, zato jim poskuša ustreči po najboljših močeh. Po odzvih strank so z njegovim delom zadovoljne, saj ima kljub hudi konkurenci dela vedno več. Tudi mi mu želimo še veliko varno prevoženih kilometrov in mnogo pretočenih litrov.

✍ Kamilo Domitrovič

PRIDOBITEV KMETIJSKO-SVETOVALNE SLUŽBE

Dolina Črnega grabna je tradicionalno kmetijska. Vendar so časi enostavnega kmetovanja dokončno minili. Trendi v kmetijstvu, Evropska unija s svojo kmetijsko politiko zahtevajo neprestano prilagajanje tako domačemu kot tujemu trgu in njegovim zahtevam. Da bi pa kmet zadostil vsem zahtevam, mora biti sprotno in kakovostno seznanjen z novostmi na svojem področju, po drugi strani pa mu mora biti dostopna tudi zakonodaja, ki jo mora upoštevati, da bo deležen določenih ugodnosti in bo brez problemov lahko plasiral svoje izdelke na trg. In zdi se, da je ravno to glavna naloga območnih kmetijsko-svetovalnih služb.

Svetovalna pisarna v Lukovici ima že kar dolgoletno tradicijo, ki se je začela po reformi kmetijsko-svetovalne službe leta 1991 in se uspešno nadaljuje tudi v sedanjem času. Čas in način ter količina dela pa zahtevajo tudi sodobno opremljene prostore in pisarna je bila za dva uslužbenca in obiskovalce zares že neprimerna. Tako so novi prostori Kmetijsko-svetovalne službe v Lukovici poleg Gostišča Furman - prostore je v najem oddal Stanislav Smrkol - zares dobrodošla pridobitev.

Nove prostore pisarne, v kateri sta zaposlena kmetijska svetovalka Pavla Pirnat ter svetovalce specialist Tomaž Močnik, so odprli s krajšo slovesnostjo v torek, 22. februarja. Odprtja so se udeležili Jože Benec, director KZ Ljubljana, Ciril Smrkolj, predsednik območne enote KGZS Ljubljana, vodja Kmetijsko svetovalne službe za območje Ljubljana, župan Matej Kotnik, director občinske uprave Vinko Pirnat ter nekaj vabljenih obiskovalcev. Goste je pozdravil Tomaž Močnik, o pomenu in vlogi območnih svetovalnih služb pa je spregovoril gospod Benec. Spomnil je predvsem na tradicijo svetovalne pisarne v Lukovici in tudi na novo vlogo, ki jo svetovalne pisarne dobivajo po vstopu v Evropsko unijo. Opozoril je tudi na to, da je mreža kmetijskega svetovanja v Sloveniji zelo razdrobljena, kar vpliva na učinkovitost, zato že razmišljajo o združevanju posameznih enot v večje. Formalnemu delu je sledil prijeten kulturni program, ki sta ga sooblikovala flavtistka Brigita Pavlin in pesnik ter dramski igralec Tone Kuntner. Kuntnerjeve pesmi o zemlji in ljubezni do nje so nam segle do srca. Sledil je še prerez traku in ogled prostorov tudi z zdravico za dobro delo.

Po ogledu, kjer smo se prepričali, da je delovni prostor res prijeten in da se bodo tudi obiskovalci dobro počutili, se je druženje ob pogovoru in prigrizku nadaljevalo v gostišču Furman.

✍ Marta Keržan

Dekanijski križev pot na Sveto Trojico

Na četrto postno nedeljo se vsako leto zberejo verniki domžalsko - moravške dekanije na skupnem križevem potu k Sveti Trojici.

Tudi letos je bilo tako. V mrzlem in nekoliko oblačnem vremenu smo se zbrali v velikem številu iz različnih krajev dekanije pri gasilskem domu v Žejah.

Postaje križevega pota, ki jih je skupaj 14, spominjajo na Kristusovo trpljenje od obsodbe na smrt do težke poti na Kalvarijo, so obeležene s križi na različnih objektih kar ob cesti, ki se vije proti cerkvi Sv. Trojice. Prva postaja je bila tako pri gasilskem domu. Po opravljenih začetnih molitvah in premišljevanju, se je procesija premaknila k drugi postaji, nato k tretji vse do štirinajste postaje, ki je bila pri sami cerkvi. V cerkvi je bila pobožnost končana z zaključnimi molitvami in postnimi pesmimi. Zanimivo je, da od postaje do postaje, nosi nekdo iz množice velik brezov križ tako, da je simbolika Kristusovega trpljenja še večja.

Glavni organizator slovesnosti je župnija Dob, kar je že tradicija, saj področje Sv. Trojice spada v njeno območje. Zelo pohvalno je, da pri tem sodeluje tudi veliko mladih, ki še spoštujejo krščanske vrednote in izročilo.

✍️ Kamilo Domitrovič

Hvala, Adi!

Redko se dogodi, da nas obišče tako vsestranski gost, kot je bil obisk kantavtorja Adija Smolarja v Lukovici.

Različnim generacijam naše širše okolice je Adi 23. februarja zvečer s svojim nastopom polepšal zaključek dneva. Zlagoma se je s pesmi, od katerih ima vsaka po svoji vsebini življenjski napotek in idejo, dotaknil naših src. S svojo iskristovitostjo nas je spontano vključil v sodelovanje, tako da smo vsi gledalci postali njegovi statisti. Zelo nevsiljivo, a z iskreno radostjo in željo je s pesmimi položil v nas novo čustvo, ki nekako le na tihoma lebdi v zraku - to je; preprosto ostati ali postati - samo človek.

Med gledalci je bila tudi slavljenska, ki Adija resnično in upravičeno "obožuje". Dokaz, da ni od muh, je takoj prisluhnili želji njenim domačim in ji pri njeni zahvali njemu za prelep, z dialogi obogaten koncert, zažel iskere želje tudi za njen osebni praznik.

Adi, hvala in kmalu nasnidenje!

✍️ Irena Vodušek

ZLATI NASMEH ZA PR'JATLE

Večina vas že pozna ansambel Pr'jatlji. Njihova glasba velikokrat odmeva tudi v naših krajih, saj je polovica zasedbe iz naše občine. Fantje so se uspešno uvrstili na 9. Festival polk in valčkov na Koroskem, ki je potekal v nedeljo, 6. marca, v Slovenj Gradcu. Ta festival ima priokus šaljivih besedil in samega nastopa. Pr'jatlji so posebej za to priložnost ustvarili šaljivo pesem z zaporniško tematiko in besedilom (...svobode si želim...). Izmed desetih glasbenih skupin so si z izvirno točko in predstavitvijo pesmi prislužili ZLATI NASMEH festivala. To priznanje jim je vilo še dodatnih moči in volje za nadaljnje glasbeno ustvarjanje.

foto: Mojca Maselj

✍️ Che

KULTURNI DOM

FRANCA BERNIKA DOMŽALE

Ljubljanska 61

1230 Domžale

tel.: 722 50 50

mail: info@kd-domzale.si

www.kd-domzale.si

MAREC 2005

GLASBA

Sreda, 30. marec

20.00 > abonma MODRI in IZVEN

koncert

Akademski pevski zbor Tone Tomšič

Na sporedu: Gallus, Bruckner, Ligeti, Ravnik, Lipovšek, Forte in priredbe slovenskih ljudskih pesmi.

RED HOUSE V DOMŽALAH

V petek, 4. marca, je bil v Ocean Pub-u glasbeni koncert skupine Red House, v kateri igrata "glavni vlogi" Brane in Matjaž Strehar iz Šentvida pri Lukovici. Poleg domžalske mladine se je koncerta udeležilo lepo število znanih obrazov iz naše občine. Mladi, željni zabave in sprostitve, smo skoraj tri ure uživali ob legendarnih "komadih", ki so drug za drugim vznemirjali in navduševali občinstvo.

Po koncu koncerta so se mi je porajala vprašanja: "Zakaj v naši občini še noben gostinec ni organiziral podobnega večera?" Ker bi prišli samo mladi, ki ne pustijo dovolj zaslužka, ali se jim preprosto ne izplača vlagati v "podmladek"? Morda v naši občini ni zanimanja za tovrstne dogodke? Pomanjkanje volje, denarja, nerazumevanje, nezainteresiranost?

Ta sestavek je namenjen vsem kulturnikom in gostincem za boljše razumevanje želja mladih v naši občini.

✍️ Che

Robert Hrovat, poslanec v Državnem zboru republike Slovenije

Prosim, da se bralcem Rokovnjača in našim občanom predstavite.

Živim v Dobu, sem poročen in oče dveh hčera. Moja osnovna izobrazba je kemijske smeri. Pred izvolitvijo za poslanca SDS v Državnem zboru Republike Slovenije sem opravljal delo poklicnega gasilca - tehničnega reševalca v Centru požarne varnosti na Količevem. Leta 2002 sem bil izvoljen za predsednika Sveta KS Dob, sem pa tudi član domžalskega občinskega sveta. Kreiranje lokalne in sedaj tudi državne politike pa nikakor ni moje edina dejavnost. Sem tudi navdušen rekreativni športnik, predvsem nogomet in smučanje sta moja veliko veselje.

Kako se je spremenilo vaše življenje po volitvah in kakšno je vaše delo v parlamentu?

Po volitvah je vsekakor prišlo do spremembe v mojem življenju in delu. Sedaj soustvarjam in sodelujem pri delovanju najvišjega zakonodajnega organa v naši državi. S tem je seveda povezana tudi moja odgovornost in soodgovornost za politične odločitve, ki jih sprejemam(o) v državnem zboru. Samo moje delo v parlamentu je povezano z delom svetniške skupine SDS, katere član sem. Delujem tudi v nekaterih odborih, kjer uveljavljam stališče naše stranke. Ob tem pa nikakor ne zanemarjam lokalne problematike okolja, iz katerega izhajam in v katerem sem bil izvoljen.

Čemu boste kot poslanec našega volilnega okraja posvečali največ pozornosti?

V poslanski skupini SDS smo si poslanci in poslanke določili prioriteta področja, ki jih želimo pokrivati ter se na podlagi tega razdelili po posameznih delovnih telesih. Glede na poznavanje določenih področij sem tako član v Odboru za okolje in prostor, v Odboru za obrambo in v izredno pomembnem Odboru za zadeve Evropske unije. Že v svoji volilni kampanji sem ta področja še posebej izpostavljal in povsem logično je, da bom volilne obljube lažje izpolnil s članstvom v teh delovnih telesih. Še kako se namreč zavedam pomembnosti

odločitev, ki jih bo obravnaval Odbor za obrambo, še posebej na področju sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Nič manj pomembno ne bo moje delo v Odboru za okolje in prostor, saj se kot velik zagovornik zdravega in čistega okolja zavedam problematike lokalnih deponij komunalnih odpadkov, kjer vsekakor želim sodelovati pri celostni ureditvi te problematike. Lani je Slovenija postala polnopravna članica Evropske unije in zavedam se, da je razvoj naših občin in regije kot celote v veliki meri odvisen tudi od sredstev iz Evropske unije.

Trenutno je kar nekaj vprašanj, ki polnijo vsakodnevno časopisje. Izpostavila bi zdravstvo in šolstvo.

V tem trenutku sta ti dve področji res malo bolj medijsko izpostavljeni in prav je tako. Potrebne so korenite spremembe tudi na teh dveh področjih, saj sta tako pravica do zdravja kot tudi pravica do šolanja temeljni človekovi pravici. Zato se v SDS zavzemamo za takšno politiko javnega zdravstva, ki bo naravnana na uveljavitev zdravega načina življenja, odpravljanja zdravju škodljivega okolja in zagotavljanja kakovostnega zdravljenja vsem državljanom. Poskrbeti bo potrebno tudi za preglednost sistema financiranja bolnišnic, saj se mora vzpostaviti način, ki bo državi omogočil učinkovit nadzor nad porabljenim denarjem, povečano pozornost pa bo potrebno nameniti tudi konkurenčnosti med posameznimi ponudniki zdravstvenih storitev.

Tudi v šolstvu prihaja do sprememb, ki so vsekakor pozitivno naravnane. Upoštevati moramo temeljne vrednote vzgoje in izobraževanja, izhajajoče iz evropske (s tem pa tudi iz slovenske) kulturne dediščine. Znanje mora postati vrednota, ki jo bomo morali znati ceniti. V šolstvu mora biti poudarek tudi na nacionalni identiteti ter odprtosti za mednarodno sodelovanje s poudarkom na evropski kulturni identiteti, potrebna je tudi svoboda in odgovornost vseh udeležencev izobraževanja - učencev, staršev, učiteljev in šole - vključujoč možnosti izbire oblik in vsebin. Seveda pa je potrebno zagotoviti tudi enakost možnosti v izobraževanju za vse posameznike in različne družbene skupine. Ključne cilje za prihodnji razvoj slovenskega šolstva je treba izpeljati iz omenjenih temeljnih vrednot in jih konkretizirati v nacionalnem programu vzgoje in izobraževanja.

Še o šolstvu in izobrazbi kot tisti pozitivni družbeni vrednoti, ki kaže na odnos do prihodnosti, po drugi strani pa se zdi, da smo Slovenci preskočili eno stopničko (glede na vpis v srednje šole) in cenimo predvsem univerzitetno izobrazbo, strokovne s fizičnim delom pa ne. Kje vidite rešitev za to?

Potrebno bo narediti korak naprej v osveščenosti mladih ter tudi samega gospodarstva. Že sami ste ugotovili, da se je v preteklih letih močno zapostavljalo šolanje za tiste poklice v državi, ki so povezani s fizičnim delom. Mladim se je

vcepljala neke vrste "liberalna" miselnost in zaradi tega so iskali pot, ki dolgoročno nikakor ni dobra. Pri izbiri izobraževanja je potrebno izhajati s stališča, koliko možnosti imaš za zaposlitev po končanem šolanju. Dejstvo je, da v državi potrebujemo tako visoko izobražen strokovni kader kot tudi izobražene v poklicih, ki so povezani s fizičnim delom. Vzpostaviti se mora neko ravnovesje, ki je sedaj popolnoma porušeno, zato nas na področju šolstva čaka še precej dela.

Slovenija je ena mlajših in tudi manjših članic EU. Kako vidite našo državo v tem prostoru kot del združene Evrope in kot suverene države?

Izredno sem zadovoljen, da je Slovenija kot tretja članica EU po vrsti ratificirala evropsko ustavno pogodbo, saj smo se tem kot ena od manjših članic dali jasen in nedvoumen zgled ostalim članicam EU, ki jih ratifikacija ali referendum še čakata. Tudi sicer je naša država že večkrat dokazala, da v EU ni pomembna velikost same države. Lahko pa smo izredno zadovoljni, da imamo v največji poslanski skupini v Evropskem parlamentu kar štiri od naših sedmih izvoljenih poslancev - dva sta tudi iz SDS, to sta dr. Miha Brejc in dr. Romana Jordan Cizelj. Ker je večina naših poslancev v Evropskem parlamentu članov poslanske skupine Evropske ljudske stranke - Evropskih demokratov, je povsem razumljivo, da je možnost uveljavljanja naše države s tem izredno povečana, ravno tako tudi ugled in navsezadnje tudi odgovornost. Ker bo Slovenija v bližnji prihodnosti tudi predsedovala Evropski uniji, je to še dodaten motiv ter priložnost naše identifikacije. Sicer pa je slovensčina eden od uradnih jezikov v Evropskem parlamentu in prav nobene bojazni ni, da bi tako ali drugače izgubila suverenost. Osebo mislim, da Slovenija lahko ogromno pridobi, seveda pa je to odvisno od nas samih, če bomo znali izkoristiti priložnosti, ki se nam ponujajo.

Razmišljate tudi o poslanski pisarni v Lukovici ali kje v bližini?

Stiki s volivci se meni osebno zdijo izredno pomembni in še kako koristni, saj dam veliko na medsebojno izmenjavo mnenj ter izkušenj. Predvsem tega sem se odločil, da bom občasno odprl vrata svoje poslanske pisarne tudi na območju občine Lukovica. Sedež poslanske pisarne bo tako v prostorih KS Prevoje, in sicer vsak tretji ponedeljek v mesecu med 8. in 10. uro dopoldan. Da pa občani in občanke ne bi predolgo čakali na razgovor z menoj, jih tudi preko Rokovnjača prosim za najavo, saj bomo tako vsi zadovoljni - jaz si bom lahko rezerviral prost termin ter čas za vsakega, ki se bo želel pogovoriti z menoj. Predhodne najave s kratkim opisom tematike mi lahko sporočite preko elektronske pošte na naslov Robert.Hrovat@dz-rs.si, telefonske najave pa sprejema moj pomočnik Janez Stibrič (tel. 031612835).

☞ Za Rokovnjača sem se pogovarjala Marta Keržan

SPREJET PRORAČUN ZA LETO 205

Najpomembnejša točka dnevnega reda 17. seje občinskega sveta, ki je potekala 16. februarja 2005, je bila sprejem proračuna Občine Lukovica za letošnje leto.

Člani sveta so ga skoraj soglasno podprli (proti je glasoval le en član), vendar pa so imeli kar nekaj pripomb glede njegove razdrobljenosti. Župan Matej kotnik je ob tem poudaril, da zaradi mnogih prevelikih potreb, ki so življenjskega pomena za občane, proračun ne more biti drugačen. Vsa razpoložljiva sredstva namreč znašajo 933.121.677,00 SIT; od tega bo rednih prejemkov 806.882.428,00 SIT, 66.239.249,00 SIT predstavlja prenos iz preteklih let, 60.000.000,00 SIT pa bo Občina pridobila iz posojila, ki bo namenjeno izključno izgradnji kanalizacije odpadnih voda v

naseljih Šentvid, Zaboršt, Rafolče in Vrhovlje. S sprejetjem proračuna so tako odprta vrata za vse javne razpise: dodeljevanje proračunskih sredstev za delovanje društev, stanovanjska posojila ter posojila za obrt in kmetijstvo.

Občinski svet je sprejel tudi Odlok o uvedbi uličnega sistema v naselju Lukovica, ki bo odpravil obstoječe nesistemsko oštevilčenje stanovanjskih in drugih objektov v naselju. Posledice uvedbe uličnega sistema bodo označitev posameznih cest, ulic in trgov z uličnimi tablamami in kažipoti, označitev stavb z novimi tablicami ter zamenjava osebnih dokumentov prebivalcev Lukovice. Le-teh ne bo potrebno zamenjati takoj, temveč ob podaljšanju njihove veljavnosti oziroma pri zamenjavi starih za nove. Stroške zamenjave hišnih tablic z novim imenom ulice in številko bo plačala Občina Lukovica; nove hišne številke bo določila Geodetska uprava, lastnik objekta pa bo moral novo tablico namestiti v roku osmih dni od

prejema obvestila, da je le-ta izdelana.

Člani občinskega sveta so razpravljali tudi o vlogi za podelitev koncesije na področju osnovne zdravstvene dejavnosti v Občini Lukovica; vsi so v predlogu videli veliko prednost, predvsem zaradi zagotovitve stalne prisotnosti zdravnika splošne medicine v Lukovici, ki je pripravljen svojo koncesijsko dejavnost opravljati vsaj 20 let. Občina bo tako kot lastnik celotnega objekta Zdravstvenega doma oziroma zdravstvene postaje v Lukovici dala v najem tudi prostore, v katerih se dejavnost zdaj opravlja. Občinski svet je torej soglašal s sklenitvijo pisma o nameri za podelitev koncesije in za sklenitev najemne pogodbe za prostore. Bodoči koncesionar dr. Marjan Loboda bo moral pred izdajo koncesijske odločbe in pred sklenitvijo pogodbe pridobiti tudi pozitivno mnenje Zdravniške zbornice ter soglasje Ministrstva za zdravje.

✍ Mojca S.

LESENE BALKONSKE IN VRTNE OGRAJE

MIRAN HROVAT s. p.
Jarčeva ulica 23, 1230 Domžale
Delavnica: Gradišče pri Lukovici
Gsm: 041 829 417

Nudimo:

- več kot trideset modelov balkonskih ograj
- različne vrtno ograje (možnost impregnacije)
- možnost izdelave iz vašega lesa
- barvanje in montaža

www.mizarstvo-hrovat.si

FRIZERJA

Pogačar Irena s.p.

Ljubljanska 104, Domžale

tel.: 01/72 41 500

Delovni čas:

pon - pet: 9-20^h

sobota: 7-12^h

AVTOŠOLA LONČAR d.o.o.

Slamnikarska 1a, 1230 Domžale

GSM: 041/785-735,

031/209-501

Milan Šinkovec 031/303-033

Janez Vrankar 041/697-971

TEČAJ CPP

18. 4. 2005 ob 18. uri

ponovno organiziramo tečaje za
traktoriste

OBVESTILO

Občinski svet Občine Lukovica je na 17. seji 16. 2. 2005 sprejel Odlok o uvedbi uličnega sistema v naselju Lukovica. Na podlagi tega odloka trenutno že poteka usklajevanje z Geodetsko upravo v Domžalah oziroma je določitev novih hišnih številk že v teku. Opozarjamo, da pristojna geodetska služba ne bo določila hišne številke objektom, katerih lastniki ali upravljalci doslej še niso zaprosili za dodelitev hišne številke. Skratka objekti, ki so trenutno brez hišne tablice, ne bodo vključeni v postopek dodeljevanja novih hišnih števil. Zaradi tega pozivamo vse zainteresirane lastnike ali upravljalce objektov, ki trenutno hišne številke še nimajo, da na Geodetski upravi v Domžalah zaprosijo za dodelitev hišne številke objektu, za katerega morajo izkazati legalnost gradnje s pravnomočnim gradbenim dovoljenjem. Kasneje, ko bo postopek uvajanja uličnega sistema v naselju zaključen, bo vsak novi prosilec za dodelitev hišne številke sam nosil stroške izdelave hišne tablice.

Vse lastnike in upravljalce objektov v naselju Lukovica obveščamo, da morajo namestiti novo tablico v roku osmih dni po prejemu obvestila, da je tablica izdelana, staro tablico pa odstraniti v enem letu. V vmesnem obdobju sta lahko na objektu obe tablici. Stroške zamenjave hišnih tablic bo krila Občina Lukovica.

✍ Občinska uprava

ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA

Ce društvo primerjamo s človeškim telesom, lahko rečemo, da so telesni organi vsakega društva njegovi člani. Le-teh je v ŠD Krašnja kar 267 (od tega 144 žensk in 123 moških) - najrazličnejših starosti. Srce ŠD Krašnja pa je vsekakor njegov predsednik Marjan Štrukelj. Oče dveh odraslih hčera uspešno opravlja to funkcijo že celih 34 let. Prav po njegovi zaslugi je društvo verjetno eno najuspešnejših ali bolje rečeno najdejavnijih v naši občini.

Utrinki preteklega leta

Društvo je bilo v minulem letu član NTZ Slovenija, MRNTZ Ljubljana in član Športne unije Slovenija. Najmlajši v šoli uspešno nadaljujejo s krožkovno obliko plesnih aktivnosti, žal pa to ne velja za namizni tenis. Obetaven začetek planinskega krožka so morali zaradi nedavne Vilijeve poškodbe zaključiti. Le-tega so poskušali nekako nadomestiti s počitniškim nogometnim krožkom in ga tudi nadaljevati z redno obliko dejavnosti, ki poteka na OŠ Janka Kersnika Brdo v sodelovanju z NASU 9 pod vodstvom trenerja Jožeta Gombaca. Tudi sicer je sodelovanje z OŠ Krašnja in matično OŠ na Brdu zgledno in se uspešno razvija v učinkovito sodelovanje.

Organizirane oblike vadbe za ženske (aerobika in fizioterapevtska vadba) so bile v preteklem letu še boljše obiskane.

Fantje, ki jih družijo organizirano igranje malega nogometa, so z rednimi vadbami in številnimi osvojenimi lovorikami vsekakor svojevrsten ponos društva.

Po množičnosti in obsegu aktivnosti je bila najbolj dejavna sekcija za pohodništvo, v okviru katere so organizirani mesečni društveni pohodi, akcija Šraufov gojzar in nova akcija Deteljica. K uspešnosti izvedbe pohodov so največ prispevali prizadevni vodniki Vili in Franci Golob, Silva Osolnik in Marjan Grojzdek.

Društvo se je že pred štirimi leti v sodelovanju s Športno unijo Slovenije in Društvom Cindi Slovenija pridružilo vseslovenski akciji "Slovenija v gibanju, z gibanjem do zdravja!" v okviru katere vsakemu članu, starejšemu od 18 let, ponuja strokovno pomoč pri ugotavljanju in svetovanju glede telesne pripravljenosti.

Člani so bili tudi v preteklem letu upravičeni do kar nekaj ugodnosti: izposoje gorskih koles, kart za Terme Snovik in Fitnes Centra Otello. Za poletno organizirano kopanje v Simonovem zalivu je interes upadel, zato so bili v lanskem letu od predvidenih desetih organizirani le trije termini. V okviru društva je bil razveseljavni interes za vadbo plesa za odrasle. In naj nastejem še nekaj večjih dogodkov v organizaciji ŠD Krašnja: Igre brez meja na Korenu, Orientacijski pohod, 8. Šraufov spominski pohod (ob prisotnosti Jolande Čeplak) in Tek ter Pohod za krof. Pridobitev lanskega leta je bila tudi ureditev razsvetljave na igrišču pri OŠ. Z jubilejno 120. številko Društvenega informatorja je bilo v lanskem letu obeleženo 10-letno neprekinjeno delovanje tovrstnega načina ob-

veščanja. V okviru društva so bile uspešno organizirane tudi nekatere humanitarne dejavnosti, ki društvu vsekakor dajejo poseben pečat dobrodelnosti. V okviru "društvenega humanitarnega mošnjička" so bile tako zbrana prostovoljna sredstva za Verski venter gluhih in naglušnih v Ljubljani.

Načrti za letošnje leto

V letošnjem letu bodo spet organizirani **programi za najmlajše** (nogometni krožek, plesni krožek, planinski krožek, počitniške aktivnosti, finančna pomoč učencem pri obisku šole v naravi, finančna pomoč šoli pri organiziranju prevozov na tabore), **sekcija za žensko rekreacijo** (aerobika, fizioterapevtska vadba), **sekcija za mali nogomet** (moški), **sekcija za pohodništvo in planinarjenje** (redni mesečni pohodi, občasni izleti, celoletni akciji "Šraufov gojzar" in "Deteljica"), **akcija "Slovenija v gibanju, z gibanjem do zdravja"** (dva testa hoje na 2000 m), **rekreacija za vse** (vstopnice za kopanje v Termah Snovik, vstopnice za Fitnes Center Otello, plesni tečaj za odrasle, "kopalni avtobus" v juliju in avgustu). Društveni informator bo še vedno vsak mesec razveseljeval in obveščal člane o dogajanju v društvu, nekaj sredstev bo namenjenih izobraževanju strokovnega kadra (planinski vodniki in vadiateljstvo aerobike), v okviru društvene humanitarne dejavnosti pa bodo v letu 2005 zbirali sredstva za nakup enega od laboratorijskih aparatov za ZD Lukovica.

Večje prireditve lokalnega pomena: koncert Adija Smolarja (več o koncertu si lahko preberete v tej številki Rokovnjača), tradicionalni orientacijski pohod po opisani poti (v maju), Igre brez meja v Trnavi (konec avgusta).

Večje prireditve širšega pomena:

- 9. Šraufov spominski pohod (14. maj),
- Turnir v malem nogometu (junij in september),
- 20. jubilejni Tek za krof (2. oktober),
- 12. Pohod za krof (2. oktober).

Za konec

Namen članka je predstaviti delovanje ŠD Krašnja, saj tako dejavnih društev v naši občini ni prav veliko. Ali pa se morda motim? Prav tako se mi zastavlja vprašanje, kako predsedniku društva Marjanu Štruklju v sodelovanju s člani vse to uspe? Društvo želim uspešno delovanje in uresničitev začrtanih ciljev v letošnjem in v prihodnjih letih.

✍ Majda Vesel

OBČNI ZBOR PGD Prevoje

V petek, 4. 2. 2005, smo se aktivni člani in članica PGD Prevoje zbrali v Gasilskem domu v Šentvidu. Kot ponavadi je bila množična udeležba, starejših, a smo bili tokrat še posebej veseli mladih fantov, ki so preteklo leto dosegli pohvale vredne rezultate na občinskih tekmovanjih. Vabilu se je odzvalo le nekaj gostov.

Izčrpna poročila predsednika, tajnika, blagajnika in poveljnika so nam nazorno pokazala potek dela v preteklem letu in vestno opravljanje svojih dolžnosti. Nekaj spodbudnih besed in koristnih nasvetov pa nam je namenil tudi predsednik Gasilske zveze

Lukovica Matjaž Markovšek.

Pojavil se je tudi zanimiv predlog v planu dela za leto 2005, in sicer, da bi organizirali gasilsko veselico. Večina prisotnih nad tem predlogom ni bila najbolj navdušena. Normalno! Kajti danes organizirati veselico, pomeni predvsem veliko stroškov ter kujanja zaradi prostovoljnega dela, navsezadnje pa je še veliko vprašanje uspeha! Torej - pustimo se presenetiti!

PGD Prevoje se iskreno zahvaljuje vaščanom vasi Dupeljne, Vrhovlje, Rafolče, Prevoje, Vrba, Šentvid in Imovica, da so nam z dobro voljo pomagali in prispevali v našo skupno blagajno ob novoletnem voščilu! Hvala!

Na pomoč!

✍ PGD Prevoje

Zadnjo februarsko soboto so v ŠD Krašnja naredili obračun s preteklim letom in nanizali smernice za prihodnjo sezono. In tega je ogromno!

Naj za začetek navedem nekaj dejstev (povzeta so iz predsednikovega poročila o delu Društva za leto 2004): društvo deluje na povsem ljubiteljski in prostovoljni osnovi z le redkimi primeri zunanje strokovne pomoči. K uspešnemu društvenemu delu pa so velik delež prispevali mali, večji in veliki donatorji in sponzorji, brez katerih društvo zagotovo ne bi bilo to, kar je in jim je zato še posebej hvaležno. Posebna zahvala gre tudi novemu Nadzornemu odboru, ki učinkovito skrbi za ustrezen nadzor finančnih in materialnih aktivnosti društva. Za finančno-materialno poslovanje brezplačno skrbi Računovodski servis MEGI IN d.o.o. iz Spodnjih Prapreč, za kar si tudi zaslužijo iskreno zahvalo.

OBČNI ZBOR PGD LUKOVICA

V nedeljo, 20. februarja, je v Gostilni Furman potekal redni občni zbor PGD Lukovica.

Poleg članov društva so se zbora udeležili še: Matjaž Markovšek - pred. GZ Lukovica, Brane Močnik - podpred. GZ Lukovica, Mirko Bergant - pov. štaba CZ Občine Lukovica, Stanislav Smrko, ml. - pred. KS Lukovica in Irena Vodušek - predstavnica glasila Rokovnjač.

Predsednik Robert Maselj je v uvodu pozdravil goste in ostale člane društva. Nato je predsednik otvoril občni zbor, predlagal dnevni red, organe zbora in delovno predsedstvo v sestavi: Franc Zore - pred., Brigita Tkalec in Jože Kompare, ml. - člana. Vsi predlogi so bili sprejeti soglasno. Sledila so poročila funkcionarjev društva, najprej je poročilo podal predsednik. Predstavil je delo na organizacijskem področju v preteklem letu, izpostavil je izdajo prve številke interrega glasila.

Poročilo na operativnem področju je podal poveljnik Zdravko Tkalec. Večji del poročila je bil namenjen novemu gasilskemu vozilu in njegovemu neuradnemu prevzemu 17. decembra 2004. Izpostavil je tudi usposabljanje. Menil je, da je bil v lanskem letu na tem področju narejen precejšen napredek. Poročali so še tajnik, blagajničarka, predsednik Komisije za veterane in predsednik Nadzornega odbora.

Po poročilih so občni zbor pozdravili gostje. Predsednik GZ Lukovica Matjaž Markovšek je predstavil delovanje GZ Lukovica in Načrt razvoja GZ Lukovica, nekaj besed je namenil tudi spremembam zakonodaje na področju gasilstva. Predsednik KS Lukovica Stanislav Smrko, ml. je bil vesel, da nam je uspelo dokončati nakup gasilskega vozila, pri katerem je z znatnimi sredstvi sodelovala tudi KS. Poveljnik štaba CZ Občine Lukovica Mirko Bergant je bil vesel, da nas v lanskem letu ni doletela nobena elementarna nasreča, ter da so lahko prispevali

del sredstev pri nakupu gasilske opreme.

Sledile so volitve dodatnih članov poveljstva, sprejem novih članov društva in podelitev napredovanj v čin.

S tem je bil uradni del zbora zaključen, sledila je manjša pogostitev, ob kateri je beseda nanesele tudi na vsakdanje zadeve, ne samo gasilske, tako da je bil občni zbor zaključen v prijetnem prijateljskem vzdušju.

✍ Gašper Mav

ŽELJNI DRUŽENJA

V najbolj aktivnem življenjskem obdobju si človek prizadeva, da bi ga kolikor mogoče kakovostno izkoristil v lastno in širše zadovoljstvo, ob čemer pa ima pomembno mesto tudi rezultat dela - upokojujev in denarna samostojnost.

A stereotipi o upokojevcih, ki po letih aktivne zaposlitve samo še počivajo, so že zdavnaj preživeli. O tem smo se lahko prepričali tudi na rednem občnem zboru Društva upokojevcov Lukovica, ki od Prevoj do Trojan združuje 353 članov, v petek, 25. februarja v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici. Predvsem to ni bilo druženje, kjer bi se vsi nad nečim pritoževali, saj je izvenelo prijazno, optimistično in sproščeno, čeprav so se natančno držali pravil in najprej izvolili delovno predsedstvo, ki ga je vodil Tomaž Pungartnik, pomagali pa so mu Marija Poljanšek, Jelka Maselj, Štefka Stoschitzky ter Janez Poznič.

Iz poročil je bilo mogoče razbrati, da je bilo preteklo leto delovno v več dejavnostih, da je bilo leto bogato z druženjem kot tudi s pozornostjo ostarelim članom,

ki jih obiščejo pred novim letom; a vseeno v srcu zaskeli ob podatku, da je preteklo leto umrlo 14 članov, kot je povedala dolgoletna predsednica Marija Poljanšek. Jelka Maselj, tajnica in organizatorica izletov, je povedala, da je predvsem papirnatega dela res veliko, da pa druženje in dobra volja na izletih in tradicionalnem silvestrovanju odtehtata tudi to. Ugotavlja, da je odziv članov vedno večji, saj so redno vsi sedeži v avtobusih zasedeni in se je treba prijaviti vnaprej. Blagajničarka Štefka Stoschitzky ugotavlja, da vedno več od upokojskih prihodkov, ki jo predstavljata članarina in prispevek občine, pobere država za krovno organizacijo.

Sledila je podelitev priznanj tistim članom, ki so z dolgoletnim delom društvu prispevali k njegovemu obstoju, kakovostnemu delu in širitvi. Priznanja so prejeli: dolgoletna predsednica Marija Poljanšek, vestna blagajničarka Štefka Stoschitzky, praporščak Izidor Stojc ter Luka Cerar, dolgoletni član nadzornega odbora.

Društvo upokojevcov Lukovica pa je z letošnjim letom dobilo tudi novo predsednico, saj se je po dolgih letih

poslovala Marija Poljanšek, ki pa še ostaja podpredsednica oziroma mentorica novi predsednici Stani Stopar, ki se je zahvalila za zaupanje in zaželela, da bi bilo delo še naprej uspešno, da bi bilo društvo tudi kraj in način aktivnega in kakovostnega druženja ter preživljanja prostega časa.

Vsi ostali odbori in upravni odbor ostanejo nespremenjeni, saj v zadovoljstvo svojih članov delajo dobro.

Občni zbor se je končal s sproščenim pogovorom ob prigrizku.

✍ Marta Keržan

Delo TD Preserje

Tudi letos je konec leta društvo naredilo bilanco preteklega leta. Pod vodstvom prejšnjega odbora je bilo leto dokaj uspešno. Na občnem zboru smo izvolili novo vodstvo, ker je prejšnjemu potekel mandat. Upajmo, da bo šlo tudi novemu vodstvu vsaj tako dobro, kot prejšnjemu. Potrdili smo program za leto 2005 in ga že za pusta začeli uresničevati. Naredili smo velik kres, zbrala se je cela vas, manjkalo ni niti pustnih šem in krofov. Butara velikanka je že tradicionalna. To je poseben dogodek za vso vas. Tudi ta je bila tudi uspešno izvedena. Prvomajsko srečanje bo nekaj posebnega. Po prvem maju pa bodo vse sile usmerjene v osrednjo prireditev 14. avgusta, za katero upamo, da bo prav tako uspela kot prejšnja. Takrat pa ste vsi prav pristrčno vabljeni, prijetno bo kot vsako leto.

✍ Jerica

Lukoviški upokojevcenci opremljeni za ogled pršutarne Lokev

Lukoviški upokojevcenci smo se 16. 2. 2005 odpravili na prvi izlet v tem letu. Ob 7. uri zjutraj smo krenili iz prav zimsko hladne Lukovice proti Primorski. Naš prvi cilj je bil ogled pršutarne v Lokvah. Že na dvorišču so nas oblekli kot prave veterinarje. V spremstvu njihovega vodiča smo se podali v sušilnico pršutov. Pogled na viseče pršute je bil veličasten in prenekateremu se je zbudila želja po jedi. Predstavnik pršutarne nam je razložil celoten postopek obdelave in način sušenja. Uradni del ogleda je bil tako končan. Odložil smo "uniforme" in se podal v jedilnico, kjer nas je čakala degustacija izdelkov in kot se "sika" smo na koncu dobre poplakniti s teranom.

Siti, veseli in nadvse zgovorni smo pot nadaljevali proti Portorožu. Kjer nas je sonce že prav prijetno gredo. Nekaj željnih kopanja smo pustili v hotelu Riviera, kjer so se namakali v prekrasnem bazenu z ogrevano morskovo vodo. Druga skupina se je odpeljala na prijetno primorsko kmetijo, ki se ukvarja s pridelovanjem oliv, oljčnega olja in vina. Tudi tu smo veliko zvedeli o načinu pridelovanja oliv, oljčnega olja, pa tudi vina. Vreme je bilo prijetno toplo, da smo lahko sedeli zunaj in degustirali njihovo specialiteto s popečenimi kruhki, prepojenimi z oljčnim oljem in česnom. Postregli so nam tudi doma pridelanimi olivami. Vse to je bilo precej slano, zato smo poplaknili z domačim teranom. Prehitro je minil čas in morali smo se posloviti. Kljub dobri volji nismo pozabili na kopalce, ki so nas vsi nasmejani in dobre volje čakali na dogovorjenem mestu. Ob izmenjavi mnenj smo se kar naenkrat znašli na zaključnem delu našega izleta - kosilu. Po obilnem kosilu smo si privoščili tudi kavico in prijetno poklepetali. Vsi dobre volje, bogatejši z novimi spoznanji, smo se napotili proti domu.

✍ Jelka Maselj

ST. LAMBRECHT - PARTNER OBČINE LUKOVICA V AVSTRIJI

V preteklem desetletju (toliko je stara tudi občina Lukovica) pa vse do danes v svetu in pri nas potekajo procesi različnih integracij znotraj katerih so stare meje in miselnost vedno manj izrazite. Dogajanja na kulturnem, gospodarskem in političnem področju Evropske unije temeljijo na odprtosti meja in prostem pretoku ljudi, blaga, znanja ter storitev. Tako se oblikujejo povezave, ki postavljajo kakovost življenja v Evropi na

drugačne temelje, kot smo jih bili vajeni do sedaj. Razvoj čezmejnih povezav postaja sredstvo za bogatenje izkušenj in odpiranje v svet, ki briše meje. Da so v tem kontekstu potrebne nove širine, ki bodo dale domačim ustvarjalnim silam novega razmaha, se zavedajo tudi na Občini Lukovica. Prav zato so potrebne povezave z nam sorodnimi, a v pogledu razvoja in miselnosti nekoliko različnimi okolji.

V iskanju za Občino Lukovica primerne partnerja za medsebojno izmenjavo izkušenj in znanj je pomagal bivši lukoviški svetnik Matija Bogdan Cerar, takratni predsednik Odbora za razvojne programe občine in regionalni razvoj, ki je poslovno sodeloval s podjetjem za proizvodnjo industrijskega dinamita v občini St. Lambrecht na avstrijskem Koroškem. S tem posredovanjem so stekale vezi med upravama in županoma občin Lukovica in St. Lambrecht. Tako je lanskega maja na obisk v dolino Črnega grabna prišla delegacija naših severnih sosedov. Obisk so vrnil tudi občinski močje z lukoviške strani. Plod tega prvega sklopa sodelovanja pa je dosegel vrhunec z obiskom godbe St. Lambrecht ob 700. letnici prve omembe Lukovice in Šentvida.

OSNOVNE ZNAČILNOSTI ST. LAMBRECHTA

Občina St. Lambrecht je po svoji legi podobna našim krajem. Ujeta je namreč v dolini, ki je s severne strani obdana z visokimi Gurktaler Alpami. Leži na nadmorski višini med 1000 in 1870 m in ima v občinskem centru, tako kot Lukovica, obliko trga, le da naša občina leži na višini med 310 in 957 m. Kraj je trške pravice dobil leta 1458 in je s tem tudi najvišje ležeči trg na avstrijskem Štajerskem. Površinsko se občina St. Lambrecht razteza na 4415 ha in je v popisu prebivalstva leta 2001 imela 1688 prebivalcev, 667 stavb in 59 gospodarskih družb, od tega jih 17 opravlja gostinsko dejavnost. Občina Lukovica pa obsega 7490 ha

površine in je imela ob popisu prebivalstva leta 2002 4972 prebivalcev. Avstrijska občina za razliko od naše obsega le eno naselje s središčem v St. Lambrechtu. Poleg tega je tu še nekaj zaselkov in številne samotne kmetije na pobočjih ozemlja, ki ga večinoma (približno 70 %) pokrivajo gozdovi, s čimer dajejo tej deželi še posebno ljubkost in milino.

BENEDIKTINSKI SAMOSTAN IN NJEGOV POMEN ZA KRAJ

V samem centru St. Lambrechta stoji mogočen več kot 900 let star benediktinski samostan iz 11. stoletja, okoli katerega je kasneje nastal že omenjeni trg. Prvič je bil pisno omenjen leta 1066 kot "Cerkev sv. Lamberta v gozdu". Sama gradnja samostana je stekla leta 1076 in 27 let kasneje ga je Herzog Heinrich III. s Koroške priznal in izdal listino samostanu. V 15. stoletju je tako celoten kompleks obsegal samostan, samostansko cerkev, Petrovo cerkev in bolnico. Po požaru 1471. je v 17. stoletju samostan dobil današnjo baročno podobo, v 18. pa južni trakt in mogočen vhod, odprt na trg St. Lambrechta. V njem sta do zaplembe leta 1938 delovala gimnazija in pevski konvikt. Opravljale pa so se tudi ornitološke in ostale raziskave. Veliko pomembnih kulturnih dogodkov oz. razvoj same kulture za področje celotne avstrijske Štajerske se je organiziralo in je izhajalo iz samega St. Lambrechta in tamkajšnjega benediktinskega samostana. Tako so na primer sredi 12. stoletja ustanovili eno od najpomembnejših Marijinih svetišč v Avstriji, in sicer Mariazell. To srednjeevropsko romarsko središče je še danes v upravi tega samostana. Vse od leta 1978, ko se tu odvijajo razni koncerti in bogoslužja, je to glavno kulturno stičišče občine St. Lambrecht. V samostanu se namreč odvijajo tudi umetniške delavnice, razstave, seminarji, tečaji slikanja in še mnogo podobnih dejavnosti. Mogoče si je ogledati tudi zgodovinski muzej samostana in ptičji muzej.

RAZVOJNE PERSPEKTIVE ST. LAMBRECHTA

Oddaljen od pomembnih trgovskih poti, kraj nikoli ni dosegel pomembne gospodarske vloge za okrožje reke Murau. Šele v teku tega stoletja so z izgradnjo tovarne dinamita Nobel in z ustanovitvijo mizarske tovarne Leitner, pridobili dva pomembna delodajalca ne samo za občino, ampak za celotno okrožje. A sta se žal v zadnjih letih oba obrata znašla v gospodarskih težavah, ki jih deloma že rešujejo. Tovarno dinamita je prevzelo ameriško podjetje Austin Powder, medtem ko lesna industrija še išče rešitelja. Bolj kot industriji se v glede na svetovne potrebe in trende občinski močje na čelu z županom Johannom Pirejerm, ki to delo opravlja že 15 let, posvečajo urejenosti kraja, turizmu in storitvenim dejavnostim. V tem duhu je bil izveden tudi obnovitveni projekt trga z naslovom "Ohraniti in razviti se". Temelj je bil najprej ureditev samega središča trga St. Lambrecht, ki so ga končali leta 1994. Pri prenovi so izdatno pomagali tudi sami občani, saj so uredili pročelja svojih hiš in s tem je kraj dobil enotno ter privlačno podobo. St. Lambrecht je s tem projektom lahko velik zgled in model za lokalne skupnosti, usmerjene v razvoj. Občina je namreč v svojem konceptu prenove trga izpeljala še številne druge projekte (ogrevalna naprava na biomaso, odprtje turističnega biroja, izgradnja javne savne s solarijem, ...), h katerim so s svojimi sredstvi pristopili tudi občani in prispevali svoj delež k razvoju kraja. Še kako dober zgled in miselnost, ki bi jo bilo vredno slediti tudi v naši občini.

TURIZEM

Urejenost in naravne danosti v veliki meri St. Lambrechtu zelo uspešno koristijo v turistične namene. Del občine spada v naravni park Grebenzen, ki ponuja tako poleti kot pozimi pestro preživljanje prostega časa. Poleti sprostitev ponujajo letni bazen, teniška igrišča, letna sankaska proga, možnost ribolova in sprehajalne poti po celotnem območju. Za zimske užitke poskrbi 24 kilometrov urejenih smučarskih prog, 5 kilometrska naravna sankaska proga in urejene tekaške proge. Možno pa je opraviti turno smuko in sprehode v naravi. Turistični delavci, ki imajo tudi zgledno urejeno pisarno, organizirajo številne izlete. Ogromno pa je tudi turističnih kmetij, ki na nadmorskih višinah preko 1500 metrov ponujajo alpsko idilo. Tako na dan naštejejo tudi do 400 nočitev. Vsekakor izredno urejena

turistična ponudba, ki bi jo veljalo posnemati. Prav tako bi z aplikacijo vsaj delčka njihovih idej na naše okolje zagotovo prineslo pozitivne rezultate.

DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

Angažiranje prebivalcev majhne lokalne skupnosti St. Lambrecht se kaže tudi v delovanju kar 32 aktivnih društev. Eno najbolj priljubljenih je godba St. Lambrecht. Stoletno praznovanje benediktinske ustanove v letu 1902 je bil povod za ustanovitev glasbenega društva. Na začetku je mlado godbo financirala benediktinska ustanova in je kmalu stela 36 aktivnih članov.

Tako so lahko ustrezno oblikovali svoje nastope. Leta 2001 je glasbeno društvo St. Lambrecht prejelo nagrado "Steirischer Panther - Štajerski panter" za trikratni uspeh znotraj petih let na tekmovanju koračnic. Na leto ima društvo med 35 in 45 nastopov. Vrhunec pa predstavlja "Wunschkonzert", torej koncert, ki ga društvo vsako leto pripravi v času med božičem in novim letom. Tako se društvo lahko pohvali s 46 aktivnimi glasbenicami in glasbeniki, ki ste jih slišali tudi lanskega septembra v Lukovici in s katerimi od takrat dobro sodeluje Godba Lukovica. Vezi pa lahko ob obisku v St. Lambrechtu spletejo tudi pevski zbori saj tam od leta 1891 deluje mešani zbor, ki ima trenutno 18 ženskih in 9 moških članov. Med večjimi društvi so še prostovoljno gasilsko društvo, gorska reševalna služba, forum St. Lambrecht, teniški in nogometni klub. Slednji tekme igra na še enem uspešno izpeljanem projektu občine St. Lambrecht, nogometnem stadionu. Lep stadion, ki leži na nadmorski višini preko 1000 metrov, ima poleg glavnega še pomožno igrišče in služi za višinske priprave različnih klubov. Še en zelo uspešen in izkoriščen projekt.

To so le nekatere značilnosti in dejavnosti Občine St. Lambrecht. Ob podrobnejšem ogledu in medsebojni izmenjavi mnenj bi glede na njihove izkušnje lahko izboljšali ali uvedli različne prakse tudi pri nas. Prvi korak so z obiskom občinske delegacije in predvsem godbe storili Santlambrechtčani, sedaj so na potezi Lukovica in njeni občani.

Leon Andrejka

nadaljevanje povesti

Resnična povest o Kraljevi domačiji s Trojan

V tem se čuje zunaj krepka hoja. In preden more Janez novce pospraviti, vstopi Handarit. "Mislim sem", se smeje, da bom moral kaj pogovarjati, pa vidim, da sta že sama opravila. Samo to še povem, da sem res jaz kriv."

"Veš," pravi mladi ženi, "poznam tvojega očeta." "Vem, kako je ponosen. In vem, da če enkrat reče ne, ne bo nikoli več rekel da."

"Res je tako," zamišljeno potrdi Mojčica. "Jaz mu pojdem povedat," še pristavi Mojčica.

"In prav kmalu," pravi gospodar. "Jaz pojdem s teboj in te popeljem s svojimi konji. Janeza pa pustimo doma pri materi." Dolgo so se posedeli v važnih pogovorih. Prešteli so denar in mož je pohvalil Janezovo varčnost. Delali so načrte za zidavo, za stroške in prostor. In ni se mogel gospodar dovolj načuditi mladi ženi, kako modra in preudarna da je.

"No, Janez," pravi Handaritov gospodar. "Precej danes se bova pobrigala za selišče za novo hišo. In pa še tole. Jaz imam pet parov konj, kakor sam veš. Od danes je en par vedno tebi na razpolago. Ti pa se brž pobrigaj za potrebni material za novo hišo. V nedeljo teden pa bova z Mojčico na Koroškem, pri Nastranu, da se po potrebi pogovorimo."

"Ali gospodar, kako vam bom vse povrnili?" pravi Janez. Handarit pa ga molče in resno pogleda. Tedaj se zave Janez in pravi. "Bog poplačaj, oče," in gospodar se spet nasmehe ob ljubi besedi.

Kakor so se dogovorili, tako so ravnali. Konec drugega tedna, ko se je Mojčica odpravljala na Koroško, je bil že lep kup peska na nasprotni strani ceste. Bliskoma je mineval čas mladi ženi na novem domu, pri tolikem delu in skrbih in pri dobrih ljudeh, ki so jo s tako ljubeznostjo sprejeli.

Oče Nastran se je razveselil in začudil, ko je v soboto zvečer pridrdral na njegovo dvorišče voziček, na katerem je zagledal svojega starega prijatelja in svojo ljubljeno hčerko.

"Kako je, Mojčica, se ti je že stozilo po starem domu?"

"Ne, očka, ni se mi stozilo in radi me imajo. Samo toliko vam imam povedati, da ne vem, kje bi začela."

"Pusti to meni," pravi Handarit. "Zato sem prišel. Če ima kdo kaj odgovarjati, sem to jaz. Ti nisi ničesar kriva."

S skrbjo jo gleda Nastran. "Pa ne da bi ne bilo kaj v redu?"

"Vse je v redu, prijatelj. Samo prenočišča prosim za naju. Potem se pa že pogovorimo."

Urno sporoči Nastran svoje ukaze domačim. Ker gori od želje, da bi bil s svojimi gosti sam. Kajti on dobro ve, da je nekaj važnega. Pozna dobro prijatelja in ve, da ne bo hodil kar v tri dni na tako dolgo pot.

Strmel je Nastran ob prijateljevem pripovedovanju. Že je hotel vzrožiti v svoji nagli jezi. A se hitro zave. "Saj ni mogel ravnati drugače," pravi zamolklo. "Saj sem mu jo tako rekoč ponudil, seveda nisem vedel," pravi tiho. "Pa videl sem, kako ga ima rada in fant mi je bil všeč."

"Saj je tudi vreden suhega zlata," pravi Handarit.

"Ali zakaj noče tvoje domačije?"

"Preponosen je, kakor ga poznam. Ker mi je ne more takoj plačati. Hoče le to, kar zmore sam."

"Praviš, da hoče moja hčerka hišo, ki sliči domači."

"Da, tako kot je tvoja."

"Dobro," pravi Nastran. "Povej Janezu, naj vse brž pripravi. V dveh mesecih mu pošljem zidarje in načrt. Za plačilo zidarjem naj ne skrbi. Zato se bom brigal jaz. Zdaj ne bom kmalu prišel k vam. Čez dve leti, ko oddam gospodarstvo, pa pridem in pogledam."

Rad bi bil drugi dan oče strog proti hčerki. Pa se mu je na lice prikradel smehljaj.

> > > Nadaljevanje v prihodnji številki

HPCommerce

**Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!**

UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE

01/723 09 00 www.hp-commerce.si

ZIMSKO VESELJE PRVIH RAZREDOV

Letošnja zima nam dolgo ni bila naklonjena s snegom, zato smo z otroki prvih razredov zimске radosti poiskali na zimovanju v Kandršah.

Na željo staršev in otrok, smo letos na zimovanje odšli za tri dni. Z odhodom in ločitvijo od staršev nismo imeli težav, ker so prav vsi težko čakali na odhod. V Kandršah nas je čakalo prijetno okolje in veliki kupi umetnega snega, ki so ga nekateri to zimo prvič videli.

Vesolja na snegu je bilo veliko, prav vsi smučarji so

osvojili nalepko Zlati sonček. V prijetnem vzdušju smo poglobljali in tudi navezovali medsebojne stike in razvijali pozitivne medsebojne odnose.

Naravoslovni dan nam je popestril lovec, s katerim smo odšli v bližnji gozd do lovske opazovalnice in krmilnice. Otroci so bili zelo radovedni, zato so izvedeli veliko novega o naših gozdnih živalih. Kar prehitro je prišel tretji dan, ko smo morali domov. Zvečer, vsi utrujeni, polni lepih vtisov, smo prispeli pred vrtec, kjer so nas nestrpno čakali starši.

✍️ Nada Trček, vzgojiteljica

Šolski sklad OŠ Janka Kersnika - Brdo

Šolski sklad OŠ Janka Kersnika - Brdo deluje že četrto leto. Trudimo se uresničiti zastavljene cilje našega programa.

Sredstva vsako leto prispevajo starši, donatorji, KS, Občina Lukovica, DPM Lukovica, učenci s šolskimi prireditvami in drugi.

V letu 2003/2004 smo tako zbrali kar nekaj sredstev. Na računu šolskega sklada je bilo tako 17. 6. 2004 na računu 434.935,05 SIT. Približno tretjina sredstev, ki smo jih potrebovali za uresničitev zastavljenih ciljev.

Sredstva smo porabili za:

- matična šola Brdo: nabava garderobnih omari;
- Podružnična šola Blagovica: video rekorder;
- Podružnična šola Krašnja: televizija, video rekorder.

Nekaj denarja pa smo namenili za taborne in šole v naravi, tako kot vsako leto. Program, ki smo si ga zastavili, smo v celoti izpolnili, čeprav smo primanjkljaj dopolnili iz investicijsko-vzdrževalnih sredstev, ki jih za šolo prispeva Občina Lukovica.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste prispevali v naš sklad in s tem pomagali našim otrokom uresničiti delček njihovih sanj, hkrati pa vas prosimo, da nam pomagata tudi letos.

V šolskem letu 2004/2005 se zbirajo sredstva za naslednje namene:

- matična šola Brdo: nadaljuje z nabavo garderobnih omari;
- Podružnična šola Krašnja: mali instrumenti;
- Podružnična šola Blagovica: televizija.

Zimska šola v naravi

Na centralni šoli Janka Kersnika Brdo že vrsto let za tretješolce organiziramo zimsko šolo v naravi. V letošnjem šolskem letu smo jo izvedli od 10. 1. do 14. 1. 2005 na Kopah.

Tretje leto zapored so se nam pridružili tudi otroci iz Blagovice in skupaj smo preživeli teden, kot velika srednja družina.

Pred odhodom otrokom povem, da ves teden ne bodo gledali televizije, niti igrali računalnika. Skoraj vsi se ob tej novici zgrozijo. Potem pa čudežno ugotovijo, da vsega tega niso čisto nič pogrešali. V življenju je toliko pomembnih stvari, zato preprosto nima smisla, da bi ves prosti čas zapravljali pred televizijskimi ali računalniškimi zasloni. Kmalu vsi spoznajo, da sta šport in druženje v naravi med pomembnejšimi.

Šole v naravi otroke naučijo veliko več, kot se lahko naučijo za šolskimi klopmi. Knjige jih ne morejo naučiti samostojnosti, niti vztrajnosti. Med otroki se nevede ustvari pozitivna klima, saj so praktično štiriindvajset ur na dan skupaj in soočeni z enakimi ali vsaj podobnimi težavami. Brez vseh vprašanj si priskočijo na pomoč, potolazijo sošolce, ki pogrešajo dom, si pomagajo pri prenašanju opreme, zapenjanju smučarskih čevljev in še bi lahko naštevale.

Okvirna vrednost nabave je 1.450.000,00 SIT.

Tudi letos smo poslali prošnje za prispevke za naš sklad različnim podjetjem, staršem pa položnico v višini 2500,00 SIT v mesecu marcu 2005. Prispevki staršev so prostovoljni. Sredstva zbrana na računu šolskega sklada se bodo porabila namensko, v skladu s programom šolskega sklada.

Vsako leto upravni odbor pisno obvesti vse starše o višini denarnih sredstev, ki so se zbrala na računu šolskega sklada, in posreduje podatke, za katere namene so se porabila.

Učenci ponudijo sponzorjem v zahvalo dramsko uprizoritev v mesecu decembru, ki jo pripravijo na OŠ Blagovica pod mentorstvom Milene Igljč.

Prireditve šolskega sklada spomladi 2005 bo potekala ločeno (vsaka šola in tudi vrtec posebej). Za takšen način smo se odločili že v letu 2004 in izkazalo se je, da je bila odločitev pravilna. Ker je bilo prireditve več, je lahko sodelovalo več učencev. Prireditve so bile dobro obiskane in rada bi se zahvalila vsem, ki na tak način pokažete našim otrokom, da cenite njihov trud in njihov prispevek za lepo, varno in prijazno šolo.

Vsem, ki ste nam že pomagali se zahvaljujem. Vem, da podarjenih sredstev niste lahko pogrešili, učenci in učitelji naše šole pa smo Vam zanje iskreno hvaležni.

Če pa se boste še odločili pomagati, prosimo, nakažite sredstva na naš podračun: OŠ Janka Kersnika Brdo, št. 01268-30666877, s pripisom "Prispevek za šolski sklad".

✍️ Mojca Češnjear, predsednica upravnega odbora

KMEČKE ŽENE IZ KRAŠNJE IN MOTNIKA S PRVOŠOLČKI V VRTCU MEDO

Naravoslovni dan na temo BILO JE NEKOČ so nam pričarale kmečke žene iz Krašnje in Motnika s prikazom nekaterih opravil, ki so bila potrebna za življenje nekoč.

V zanimivem dopoldnevu so prav vsi otroci čistili volno, jo krtačili in predli. Večina še nikoli ni videla krtač za volno, redki so kolovrat videli pri babici.

V delavnici slame in ličkanja so nastajale kitke, prstani, zapestnice, košarice ... Kmečke žene so se zelo potrudile in približale postopek obdelave volne, slame in ličkanja otrokom na razumljiv način. Zdaj vedo, zakaj so bili izdelki iz teh surovin v preteklosti tako uporabni.

Delo jih je motiviralo tudi za nadaljnje raziskovanje preteklosti. Tako smo v vrtcu pred svojima razredoma pripravili razstavo starih predmetov in slik.

✍️ Nada Trček, vzgojiteljica

vrsti, sem peljala zelo dobro. Učitelj me je prosil, naj pokazem še drugim.

✍️ Lea Drčar

Najbolj se spomnim, ko smo bili na smučanju. Naučil sem se smučati, ker prej nisem znal. Spustil sem se po največji vzpetini. Tudi ustavljati sem se naučil. Na vlečnici sem velikokrat padel, dostikrat pa mi je tudi uspelo. Učitelj je zelo priazen. Rekel je, da sem zelo vztrajen fant. Ko s smučmi padem, ne obupam. Edini sem, ki me je učitelj sedemkrat pohvalil. Smučati je zelo zabavno.

✍️ Gašper Dimc

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se odšli smučat. Tam je rekel učitelj Aleš, da gremo na vlečnico.

Takrat me je postalo zelo strah. Učitelj mi je rekel, naj le poskusim. Pa sem poskusila in padla. Poskusila sem še enkrat, a spet padla. Pomagala mi je učiteljica Urša, ki je spustila vlečnico in mi pomagala. Skupaj sva se peljali z vlečnico. Naslednjič mi je uspelo priti z vlečnico do vrha. Šli smo še dvakrat. Kmalu za tem sem se po strmem bregu spustila navzdol in padla, a se mi ni nič zgodilo. Tisti dan sem se tudi naučila, kako se moram zaustaviti.

Bili smo zelo utrujeni, a je bilo zelo zabavno.

✍️ Valerija Klanšek

Veliko otrok je bilo letos prvič na smučeh. Vztrajno so vadili prve korake, padali, a se vsakič znova pobrali z željo, da jim bo zagotovo uspelo narediti prve zavoje. In uspelo jim je! Nihče ni obupal, nihče ni rekel, da nima smisla, vsi so pogumno vztrajali, mi pa smo jih vzpodbujali. Če bi lahko ob njihovih prvih uspehih videli bleščeče oči in ponosen nasmešek na obrazu, bi vedeli, da ta teden ni bil zaman.

Ja, lepo smo se imeli. Uživali smo v neokrnjeni naravi, prečudovitem sončnem vremenu, zimi in snegu. Vse dobro nam bo za vedno ostalo v spominu, vse slabo pa smo že zdavnaj pozabili.

Po prihodu domov smo staršem pripravili predstavitev zimске šole v naravi. S sliko, petjem in besedo smo jim pokazali, kako smo se imeli na Kopah. Napisali smo tudi svoje glasilo. Nekaj člankov vam ponujamo na ogled.

✍️ Urša Igljč, učiteljica

Najlepši dogodek je bil, ko smo bili na smučiču. Preizkusili smo smučarsko znanje. Učitelj Boštjan nam je pokazal drsalne korake. Potem smo šli na vlečnico in se peljali do vrha. Na vrhu smo počakali učiteljca. Pokazal nam je, kako se moramo peljati, da se držimo za noge in zavijamo. Ko sem bila jaz na

PROSLAVA IN "ŠOLSKI PREŠERNOVI NAGRAJENCI 2005"

Proslavo, s katero počastimo slovenski kulturni praznik, smo na OŠ Janka Kersnika Brdo zaradi večjega števila odsotnih letos izpeljali kasneje.

Po odpeti himni šolskega pevskega zbora je vse učence in pedagoške delavce pozdravila gostja, ga. Tilka Jamnik, podpredsednica Društva bralne značke Slovenije, sicer pa knjižničarka in odlična poznavalka mladinske literature. Učencem je spregovorila o pomenu branja, učitelj pa pohvalila za prizadevanja pri dvigu bralne kulture na soli.

Andrej Dolinšek

V nadaljevanju so nastopili učenci z različnimi predstavitvami.

Tudi letos sem učencem, ki so bralno značko osvojili že do 8. februarja, podelila priponke in jih poimensko pohvalila.

Vrh proslave pa je bila razglasitev in podelitev knjig trem šolskim Prešernovim nagrajencem: dvema učencema in učiteljici. Naziv "šolski Prešernov nagrajenec" si pridobi bralec, ki veliko bere, vključuje knjižnično literaturo v pouk in ima do branja pozitiven odnos. Med učenci od 1. do 4. razreda je letošnji Prešernov nagrajenec učenec 2. b razreda ANDREJ DOLINŠEK. Je zvest obiskovalec knjižnice, kjer si izposoja že debelejšje knjige, ne slikanic. Je pravi razredni pisatelj in ilustrator. Tudi sam namreč piše in ilustrira zgodbe, ki jih ima doma že kar nekaj. Njegov knjižni junak je dinozaver Pepi. O njem je doslej napisal štiri dela. Dinozaver Pepi v veselju je najnovejši Andrejev naslov, knjižico pa je ustvaril kar med zimskimi

počitnicami. Andrej pravi, da bo začel pisati še drugačne zgodbe. Za branje pa si najraje izposoja napete knjige. Mogoče pa bo Andrej naslednji Janko Kersnik - vse je mogoče!

Prešernova nagrajenka med učenci od 5. do 8. razreda pa je učenka 8.f, TJASA MEDVED. Je velika ljubiteljica knjig, vsakodnevna obiskovalka šolske knjižnice in aktivna članica knjižničarskega krožka. Ker veliko bere, zna dobro svetovati tudi ostalim učencem.

Tjaša Medved

O svoji ljubezni do branja in knjig pa Tjaša pravi: "Mogoče sem to veselje podedovala po očiju, ki tudi rad bere. Meni so najbolj všeč pustolovske knjige in grozljivke pa tudi ljubezenske teme. Najraje berem v prostem času ali zvečer, ko bi morala že spati. V knjigo se tako vživim, da se mi skoraj zares zgodi kakšna dogodivščina! Pri branju me nikar ne motite! Zelo rada grem v šolsko knjižnico, kjer mi ni nikoli dolgčas. Vsako leto osvojim bralno značko, prav tako tudi angleško. Ni mi všeč, ker nekateri ne cenijo knjig. Po njih celo čečkajo in jih trgajo! Čez nekaj let si tudi sama želim postati knjižničarka, da bom lahko delila veselje z bralci."

Med učitelji je postala letošnja Prešernova nagrajenka učiteljica TADEJA ČEŠKA, ki je prav tako aktivna obiskovalka in uporabnica knjižnice. Letos pa je spet uspešno opismenila cel odderek učencev!

Vsem predčasnim bralnim značkarjem je čestitala tudi ga. Jamnik, nagrajencem pa podarila še knjigo Društva bralne značke Slovenije.

✍ Danica Dolar

ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 21. 2. 2005, smo se učenci 7. c razreda odpravili na tabor v Portorož, natančneje na polotok Seča. Na poti na obalo naj bi si ogledali še grad Socerb in Tonin mlin oljk, vendar nam je slabo vreme to preprečilo. Zato smo si ogledali Izolo in se odpeljali na polotok Seča. Za en teden je postal naše bivališče dom Burja. Bivali smo v bungalovih, razdeljeni smo bili v štiri skupine. Med skupinami je potekal mnogoboj za čim višje število točk. Zraven doma in bungalovov je igrišče, kjer smo uživali ob igranju košarke in nogometa. V domu so učitelji dobro skrbeli za nas in nas veliko novega naučili. Ponudili so nam veliko zanimivih dejavnosti: veslali smo s kanuji, ogledali smo si sečoveljske soline, streljali smo z loki, bili smo na pohodu do Pirana, nabirali smo alge in opazovali morske živali, tudi taborili

smo, se orientirali, pri vseh dejavnostih pa smo se zelo zabavali.

Vožnja s kanuji

Po zajtrku smo se oblekli v rešilne jopiče, potem pa smo se z vesli na rami spustili do morja. Spravili smo kanuje v morje, učitelja pa sta nam razložila, kako se vesla. Razdelili smo se v skupini, se namestili v kanuja in poskusili veslati. Šlo nam je dobro. Ogledali smo si gojišča školjk, učitelja sta nam razložila, kako jih gojijo. Nato smo veslali do solin, kjer smo pojedli malico. Učiteljica nam je razložila, kako pridelujejo sol. Sprehodili smo se po solinah in si ogledali solna polja in orodje. Nato smo odveslali nazaj, kanuje smo vzdignili iz vode in jih očistili. Vrnili smo se v dom Burja, čakalo nas je kosilo.

Na taboru smo se imeli super!

Neža, Sabina, Beni in učenci 7. c
OŠ Janka Kersnika Brdo

PEVSKI VIKEND V CELJU

Morda še ne veste, da je na Brdu v preteklem šolskem letu zaživel pevski zbor Glasbene šole Domžale - oddelka Brdo. Pobudo za to je dal TOMAŽ PIRNAT, ki zbor tudi vodi, člani zbora pa smo učenci glasbene šole. Zbor si je izbral ime "Brdis". Ime spominja na kraj, v katerem pridobivamo tako šolska, kakor pevska in glasbena znanja. S finančno pomočjo glasbene šole in svojim prispevkom pa smo si omislili enotne majice, da smo se po novem letu odpravili za dva dni na intenzivne vaje v Celje.

Ker je tistih nekaj skupnih minut, ki jih preživimo na pevskih vajah zbora vsak teden premalo, se je naš zborovodja odločil, da zbor odpelje na intenzivne vaje - tako imenovani pevski vikend, da se tako dobro pripravimo na nastope, s katerimi se še nameravamo predstaviti v tem šolskem letu.

Tako smo se po novem letu odpravili za dva dni na intenzivne vaje v Celje. Kraj nam je predlagal naš strokovni vodja Tomaž Pirnat na podlagi izkušenj priprav s podobnimi zbori. V petek, 17. februarja, smo se tako v poznih popoldanskih urah zbrali na Brdu in krenili proti Celju. Tokratne vaje so potekale v Domu svetega Jožefa nad Celjem. Za prevoz tja in nazaj so poskrbeli kar naši starši in Tomaž Pirnat. Srečno smo prispeli na grič nad Celjem, kjer je poleg cerkve še samostan in popolnoma nov dom. Posloveli smo se od staršev in se napotili proti domu, kjer nas je sprejela prijazna receptorka. Očarani smo bili nad lepoto in urejenostjo doma. Namestili smo se po sobah, nato pa smo odšli na večerjo. Po dobri večerji pa je bilo treba začeti resno delati. Tako smo še ta večer izrabili za pevske vaje. Kasneje smo

se, kakor hitro je bilo možno, odpravili k počitku, saj smo vedeli, da nas naslednji dan čaka trdo in zavzeto delo. Zbudili smo se v sončno in ne kaj preveč toplo jutro, nekateri še vedno zaspani, posamezniki pa prav prešerno razposajeni. Takoj po zajtrku smo se odpravili na vaje, pri katerih se nam je pridružila ga. Nataša Banko. Ta dan smo se naučili marsikaj novega, tudi nekaj novih pesmi. Dopoldne je minilo, kot bi mignil, in že je bilo na vrsti kosilo. Po kosilu smo si vzeli nekaj časa za razvedrilo. Odšli smo v igralnico, kjer so nekateri igrali namizni nogomet, namizni tenis in se pomerili v pikadu. Po krajšem oddihu pa smo se ponovno zbrali v pevski sobi in se učili in pregledali pesmi. Čas je kar prehitro mineval in nad Celje se je že spuščala tema. Treba je bilo k večerji in nato na pot proti domu. Zaradi obveznostih so nekateri pevci odšli predčasno domov.

Za nas je bil ta pevski vikend ali intenzivne vaje, kot temu pravijo "ta veliki pevci", nekaj zelo prijetnega in zanimiva izkušnja. Lepi spomini na prijetno in predvsem delovno druženje z vrstniki in našim zborovodjem Tomažem bodo še dolgo ostali zivi.

✍ Marko Juteršek, 6. razred GŠD - oddelok Brdo

Uvedba uličnega sistema

Ker ste me seznanili o posredovanju odloka uličnega sistema v sprejem na občinski svet, mi ni bilo dana možnost za posredovanje pripomb. Predhodno bi moral biti obveščen, da zbor krajanov ni predviden, da ste postavili posebno komisijo in kdo so člani te komisije. Samo tako bi dali možnost meni kakor tudi ostalim krajanom za posredovanje pripomb. Zato menim, da ste krajanom odvzeli pravico o odločanju o uličnem sistemu. Odbor za komunalne dejavnosti, vaš svetovalec in posebna komisija so pripravili gradivo o uličnem sistemu vasi Lukovica nestrokovno in s tem zavedli občinski svet. Imenovali so trge in ulice, ki so na privatnih parcelah. Lastniki teh parcel pa nam ne dovolijo uporabo teh in dostop do naših stanovanjskih objektov.

Primer: Dopis na moj naslov 25. 1. 2005 direktorja Kmetijske zadrage z.o.o. Domžale Antona Brezovarja, ki je po zaslugi Občine Lukovica delni lastnik Vebrovega trga. Citiram iz poslanega dopisa "Nimate izhoda preko parcel 3/6 in 5/6 K.O. Lukovica med tehtnico in združnim domom. Prepovedujem vam kakršno koli uporabo parcel 3/6 in 5/6 obe K.O. Lukovica. Prosim, da se navedenega držite. V slučaju podobnih dogodkov vas bomo tožili ne le za motenje posesti, pač pa tudi za oviranje poslovanja trgovanja in izpada dohodka." (Konec citata.) Ker Občina Lukovica ni izpolnila svoje pismene obljube, dane krajanom tega dela Lukovice v letu 1995 in v letih 1996, 1997, da bo uredila dovozno pot do stanovanjskih objektov po parcelah splošnega

ljudskega premoženja in pot poimenovala občinska cesta oziroma družbeno dobro, je prišlo do takega nemogočega stanja na južni strani Lukovice. S tem nam je bila odvzeta svoboda gibanja oziroma dan hišni pripor. Torej vaš t.i. Vebrov trg je na privatnih parcelah in do njega kakor tudi do stanovanjskih objektov nimamo z javne ceste 2/672 K.O. Lukovica (občinska cesta) dostopa. Zato je uredba takega uličnega sistema in njegovega izvajanja nemogoča.

Vas pozdravljam,

Jožef Urbanija, Lukovica 33

V vednost:

Odboru za komunalne dejavnosti

Občinskemu svetu

Občinskemu glasilu Rokovnjac

PROBLEMATIKA DOSTOPA NA AVTOCESTO V LUKOVICI

Medtem ko naj bi Družba za avtoceste v Republiki Sloveniji (Dars) poleti v uporabo predala zadnji odsek avtoceste skozi dolino Črnega grabna, še naprej buri duhove izvoz (uvoz) v Lukovici. Čeprav je bil odsek

pravne službe gospodu Štrajnu in mu predstavili svojo stališča. Po mnenju župana Mateja Kotnika pri Darsu predolgo zavlačujejo z odprtjem izvoza, medtem ko so oni vseskozi skušali storiti vse, da bi bila avtocesta skozi njeno območje zgrajena čim prej. Kljub zavedanju, da ne bodo izpolnjene vse lukoviške zahteve, zlasti Uredbi lokacijskega načrta za odseka Blagovica - Šentjakob in Vransko - Blagovica, ki vsebujeta odločbo o priključku brez cestninjenja, so sedaj na občini pripravljeni tudi na to. "Priključek Lukovica bo predan prometu takoj, ko bo na njem zgrajena še cestninska postaja," neomajna stališča razlaga Marjan Koler z Darsa in dodaja: "Dars je jeseni 2004 vložil upravni spor, saj menimo, da je inšpektorjeva odločba pravno napačna. Da je temu res tako, dokazuje tudi samo ministrstvo za okolje in prostor, ki v dopisu z dne 1. 3. 2005 tudi samo ugotavlja, da se v skladu z veljavno zakonodajo cestninska postaja lahko zgradi brez gradbenega dovoljenja. Pričakujemo, da bo ministrstvo za okolje in prostor, ko je tudi samo zdaj ugotovilo, da za gradnjo cestninske postaje ni potrebno gradbeno dovoljenje, v skladu z zakonom o upravnem postopku odpravilo izpodbijano odločbo domžalskega gradbenega inšpektorja. V tem primeru bo Dars umaknil spor pri upravnem sodišču, izvajalci del pa bi lahko v dveh mesecih zaključili z izgradnjo cestninske postaje Lukovica." Na nadaljevanje gradnje cestninskih postaj, predvsem tiste v Krtni, se je na novinarski konferenci burno odzvala domžalska županja Cveta Zalokar Oražem, ki je po poročanju Slamnika napovedala boj proti gradnji tudi z državljsko nepokorščino. Domžalcinom je bilo namreč prav tako obljubljeno, da tam cestninjenja ne bo. "Smo v popolnoma drugačnem položaju. Oni že imajo izvoz (uvoz) na avtocesto in se zato borijo proti cestninski postaji. Mi priključka nimamo in naš cilj je da le-tega končno dobimo," razlaga drugačna stališča obeh občin Matej Kotnik. Ker se očitno cestnine kljub preteklim drugačnim

obljubam odgovornih nikakor ne bo mogoče izogniti, je zato župan Lukovice, tudi v izogib ponovni preobremenitvi magistralne ceste Ljubljana-Celje GI-10, Darsu predlagal: "Dnevni migranti, ki hodijo na delo iz naših krajev v Ljubljano in danes uporabljajo AC povezavo, bi po našem predlogu dobili možnost, da pri relaciji Lukovica-Ljubljana in nazaj pridobijo mesečno boniteto pri plačilu cestnine. S t.i. mesečnim dobroimetjem bi za nižjo ceno omogočili 20 voženj v obe smeri, s čimer bi naši občani uporabljali AC komunikacijo in pod ugodnimi pogoji prispevali tudi denar za vzdrževanje in gradnjo AC omrežja. Hkrati pa bi razbremenili lokalne cestne povezave." Tako bi z zneskom od tri do štiri tisoč tolarjev lahko opravili 20 voženj v smeri v in iz Ljubljane. Marjan Koler s Službe za poslovno komuniciranje pri Darsu na to odgovarja: "Če je misljeno, da bi rednim uporabnikom iste relacije z istim vozilom omogočili ugodnejše plačevanje cestnine, v skladu z veljavnimi predpisi, temu ne nasprotujemo. Ravno obratno: pogosti uporabniki posameznih avtocestnih relacij (npr. dnevni migranti - prihod in odhod na delo) lahko cestnino plačujejo tudi s t.i. mesečno cestninsko karto, katere cena se določi podobno kot pri mesečni avtobusni karti ali mesečni karti za prevoz z železnico in velja za cel mesec ne glede na število opravljenih voženj. Tak način plačevanja cestnine obstaja že od izgradnje prvega avtocestnega odseka Vrhnika-Postojna v letu 1972. Kakršne koli drugačne ugodnosti za prebivalce katerega koli kraja, ki jih ne bi bili deležni tudi drugi uporabniki avtocest, pa bi pomenile razlikovanje/diskriminacijo na podlagi prebivališča, kar je pravno nedopustno in ni v skladu ne s slovenskim in ne z evropskim pravnim redom." Cena te mesečne cestninske karte se določa na podlagi dvajsetih povratnih voženj, kar bi za relacijo Lukovica-Ljubljana pomenilo približno 6500 tolarjev.

Leon Andrejka

Blagovica-Šentjakob zgrajen že leta 2002, občani še vedno nimajo dostopa nanj. O tem je bilo od izgradnje pa do danes prelitega veliko črnila: odmeven je bil protest; kljub sprejeti Uredbi o lokacijskem načrtu za avtocesto na odseku Blagovica-Šentjakob, kjer je občina pogojevala priključek brez plačila cestnine, se je začela gradnja cestninske postaje Lukovica; domžalski gradbeni inšpektor je lani spomladi izdal odločbo, s katero je ustavil gradnjo, z mnenjem, da bi zanjo potrebovali gradbeno dovoljenje. Kljub obljubi Darsa, da bodo občani lahko uporabljali priključek v Lukovici že lanske jesen, je do začetka letošnjega leta še vedno vladal status quo in nezadovoljstvo občanov je razumljivo.

Na Občini Lukovica pa se še naprej trudijo premakniti stvar z mrtve točke. A na vse posredovane sklepe občinskega sveta so pri Darsu do sedaj molčali. Zato so se predstavniki občine konec decembra zgledali pri vodji njihove

V marcu

Marec je mesec praznikov žensk. Dan žena, ki ga praznujemo 8. marca, je dediščina preteklega sistema, pa vendar še vedno globoko zakoreninjen kot praznik, ko moški svoje žene in življenjske partnerke obdarujejo s cvetjem in drugimi pozornostmi. Osmi marec smo začeli praznovati po drugi svetovni vojni kot spomin na demonstracije v Ameriki, ko so ženske zahtevale volilno pravico. 10. marec je dan 40 mučnikov. Čestitke vsem moškim ob dnevu mučnikov. Z emancipacijo žensk in demokracijo pa smo po zgledu razvitejših držav dobili še en praznik, 25. marec, materinski dan. Z njim se sodobni svet vrača k materinskemu poslanstvu in pomembni vlogi, ki jo ima mati v družini. Presenetite svojo ženo za praznik s kakšno pozornostjo, predvsem pa namenite več časa drug drugemu.

Praznik skozi zgodovino

Najstarejša čaščenja mater segajo v zgodovino v klasično Grčijo, ko so častili Rheo, mater vseh bogov. S širitvijo krščanstva v Evropi se je praznovanje spremenilo v čaščenje materinske duhovne moči, ki daje življenje in varuje pred zlom. Kasnejši zapisi pričajo, da so v Angliji v 17. stoletju poznali materinski dan, ki so ga praznovali na nedeljo 40 dni po veliki noči. V tem času so si mnogi revni služili kruh z gospodinjenjem pri mestni gospodi. Na materinski dan so imele tudi te gospodinje dela prost dan. Pobude, da bi materinski dan postal nacionalni praznik, pa so se kasneje rodile v Združenih državah Amerike.

Datumi praznovanja materinskega dne se po državah razlikujejo: na Danskem, Fiskem, v Italiji, Turčiji, Belgiji in Avstraliji materinski dan praznujejo drugo nedeljo v maju.

Pozornosti

Ste v zadregi, kaj podariti svoji ženi ali mami ob praznikih, ki sta jim namenjena v marcu? Šopek rož je najpreprostejše in hkrati najlepše darilo, ki razveseli vsako žensko, ne glede na starost in življenjski stil. Pri tem ne morete zgrešiti. Če izbirate nekaj za romantične duše, bo poezija, ki jo sodobni svet po krivici zapostavlja, prava. Zadeli boste tudi z dobrim romanom, če obdarovanka sodi med ljubiteljice branja. Če znate prislubniti in želite presenetiti, bodite na njene želje pozorni že nekoliko prej. Ko bo nanje že skoraj pozabila, ji poklonite zeleno darilo.

VELIKA NOČ, PRAZNIK VSTAJENJA

Največji in najstarejši krščanski praznik.

Še dan danes ponekod velja prepričanje, da prava pomlad pride šele z velikonočnim praznikom. Ker nas bosta v letošnjem letu obiskala skoraj sočasno, bi moralo izročilo veljati toliko bolj. Ta dogodek ni kar tako, zato ga pričakajmo pripravljeni. Za praznike se ponavadi potrudimo dom narediti še lepši in prijetnejši. Praznik velike noči (nekateri jo imenujejo tudi vuzem) se praznuje vedno po prvi spomladanski polni luni. Po krščanskem prepričanju ravno vera v Kristusovo vstajenje od mrtvih daje življenju smisel. Kristus je umrl za človeštvo. Umrl je iz ljubezni. Zato je velika noč dan Kristusovega vstajenja tudi praznik ljubezni.

Ta praznik je nadomestil staropoganski pomladanski praznik - praznovanje prihoda vesne, praznik proslavljanja pomladi, ko se po dolgi zimi mrtva narava spet prebudi v življenje.

Velikonočne šege

Barvana jajca so poznali že Kitajci, Egipčani, Perzijci, stari Grki, Rimljani, Perzijsko novo leto, ki se začne s pomladjo, se še v današnjem Iranu imenuje "praznik rdečega jajca". Rimljani so umrli v grob položili poslikana gosja jajca, stari Slovani pa so za spomladanski praznik, na čast oživljajočemu soncu, jajca pobarvali rumeno. Blagoslovljena jajca na naših tleh omenja Valvazor v Slavi Vojvodine Kranjske iz leta 1689. "Rumenka" je prekmurski izraz, pri čemer rumeno pomeni rdeče. Za barvo so uporabljali naravne sestavine, od čebulnih lupin do koreninc. Beseda pisanica izvira iz starega izraza "pisaš", ki pomeni črto. Iz tega lahko sklepamo, da so jajca ne le barvali, temveč nanje tudi slikali. Pirhe so si v preteklosti podarjali in v navadi je bilo, da je prišel na velikonočno soboto fant k dekletu po pisanico. Ker ji je bilo nerodno govoriti, mu je svojo misel napisala nanjo. Fant se ji je oddolžil s pomarančo.

Po slovenskem podeželju so redkokje še ohranjene šege in navade, povezane z velikonočnimi prazniki. Ena od takih šeg je tudi 'strašenje Boga', imenovane tudi 'strašnice'. Ta šega ponazarja potres, ki naj bi se zgodil ob času smrti Kristusa na križu. V ta namen (za zganjanje hrupa v cerkvi od srede do petka do tretje ure popoldne, ko je na križu umrl Kristus) so med drugim uporabljali raglje, uporabili pa so tudi staro leseno šaro, po kateri so tolkli s koli, da se je spremenila v trske. Te so potem v soboto zjutraj porabili za kurjenje posvečenega ognja. Na velikonočno soboto zjutraj poteka blagoslov ognja in vode. Ta običaj se imenuje tudi obnavljanje ognja. V ta namen se že jeseni ali pozimi odtrgajo v gozdu drevesne gobe in se posušijo na kmečkih pečeh in podstrešjih. Suha goba se potem predre in skoznje se napelje žica, ker jo je med potjo od posvečenega ognja pri cerkvi do doma treba ves čas vrteti, da ne ugasne. Žegnani ogenj raznašajo po domovih mladi fantje (proti plačilu, danes v denarju, včasih pa so bili zadovoljni s pirhom ali pomarančo) in na velikonočno soboto zjutraj se v peči in 'šporgetu' zakuri s tem (novim) ognjem, z njim se pokadi tudi hišo, s čimer se izvede čiščenje prostorov.

V čast velike noči se zvonovi na veliki četrtek 'zavežejo' ali pa 'posljejo v Rim', kot so včasih rekli. Odvežejo se na velikonočno soboto popoldne. Takrat se konča tudi čas štiridesednevnega predvelikonočnega posta. Postni čas je daljši kot 40 dni, vendar pa se vanj ne štejejo nedelje, ker naj bi post za te dni ne veljal.

Znana velikonočna postna jed je 'aleluja', ki so jo gospodinje dale na mizo v soboto dopoldne. To so skuhani posušeni repni olupki (ponekod dodajo vanjo kašo ali pa jo zalijejo z juho, v kateri se je kuhalo suho meso) in ta jed se je obdržala v čast in spomin na hudo lakoto, ki je

vladala po slovenskih deželah pred več stoletji. Na velikonočno soboto popoldne poteka žegnana jedil, ki so se v starih časih zložila v jerbasa - ta se je nosil na glavi na posebnem svitku.

Prazniki so po navadi povezani z bogato obloženo mizo. Tako je tudi za veliko noč.

Danes se jedila nesejo k žegnu v košaricah, prekrita pa so z izvezenimi prtiki, ki predstavljajo spomladanski ali pa velikonočni motiv.

K žegnu se vedno nesejo točno določena živila: suho meso kot simbol Kristusovega telesa, hrenova korenina ponazarja žeblje, ki so Kristusa pribili na križ, potica (ki je bila včasih vedno pečena v okroglem šarklju) predstavlja trnovo krono, rdeči pirhi pa kaplje Kristusove krvi.

Blagoslovljena jedila so se dala na mizo v nedeljo zjutraj za zajtrk, na kmetijah pa so bile koščka blagoslovljenega kruha (ali potice) deležne tudi vse živali azen mačke, ker ima menda v repu skritega hudiča.

Od kje izhajajo velikonočni zajčki? Menda so bili Tevtoni (keltski narod v Franciji) prepričani, da za veliko noč jajca namesto kur nesejo zajčki. Tudi čokoladna jajčka izvirajo iz Francije - tam so v 18. stoletju izpihali surovo jajce in vanj nalili stopljeno čokolado. In iskanje pirhov po vrtovih tudi izhaja iz Francije (13. stoletje). Takrat so podhranjeni študentje in duhovniki iskali po vrtovih skrita velikonočna jajca. Približno v tistem času so začeli jajca blagoslovljati tudi v cerkvi. Francoski kralj je imel navado, da je blagoslovljena zlata jajca v velikonočnem času podarjal dvorjanom.

Vremenski pregovor za velikonočni petek pravi, da dež na ta dan pomeni sušno (ali nerodovitno) leto.

Veliki petek je tudi edini dan v celem letu, ko v cerkvah ni maše.

Velikonočna jajca imajo pri nas več izrazov od pirhov, pisanic, rumenk, remenk ali remenic. Uvrščajo se med umetniške mojstrovine, sprva pa so jajca barvali le rumeno ali rdeče, saj sta ti barvi simbol sonca. Jajce je prastar simbol, ki ga najdemo v skoraj vseh religijah sveta, v ljudskih izročilih in v različnih svetovnih mitologijah. Je indoevropski pomladni simbol, v krščanski ikonografiji pa simbolizira Kristusovo vstajenje, ponovno stvarjenje in upanje.

Čar velikonočnih praznikov pa ni le v dobri hrani in pijaci, ampak tudi v barvanju pirhov, ki se ga najbolj veselijo otroci. Pirhe lahko pobarvamo tudi z naravno metodo po receptu naših babic. Jajca skuhamo v vodi, ki smo ji dodali čebulne liste.

Na velikonočno nedeljo popoldne so otroci s pirhi radi struncali, jih 'sekali', ali pa valucali. Pri valucanju po travi je zmagal tisti, ki je najdalj časa ohranil pirh cel.

Velikonočne šege žal izginjajo. Košarice so le spomin na velike jerbasa, prav tako je izumrlo trošenje jajčnih lupin okrog hiše, da bi se obvarovali pred zlom in čarovnicami. Danes barvanje jajc izgublja zgodovinski pomen, še vedno pa izraza ustvarjalnost unikatnih mojstrov.

SKAKALNICA TUDI V ZLATEM POLJU

Zgodovina smučarskih skokov v Zlatem Polju je že zelo dolga in zlasti mladi so težko čakali prvi obilnejši sneg, si pripravili skakalnice kar po vaseh in tekmovali med seboj.

Ker pa je snega v zadnjih letih vse manj in manj, so tudi oni spoznali, da brez skakalnega objekta ne gre, da je potrebno nekaj ukreniti. Predlog, da se skakalnica naredi višje ležeči Mali lašni, kjer so skoke organizirali že pred dolгими desetletji, je bil hitro sprejet, prav tako tudi dogovor z lastnikom zemljišča Mirom Klopčičem, saj je tudi sam v mlajših letih vedno sodeloval pri vaških

Pri začetnih delih nas je ulovila tema

skokih, kot nam je zatrdil. Pred dnevi smo že očistili gozdno pobočje ter teren pripravili za nadaljnje delo. Moram poudariti, da bo potrebno pridobiti tudi nekaj zemlje za nasip doskočišča, skratka, s prihodom pomladi se prične tudi novo delo, ki se ga bomo lotili delovni člani Športnega društva Zlato Polje.

✍️ Tone Habjanič

PRIJETEN ŠAHOVSKI VEČER

Po lanskem prvem srečanju šahistov Zlatega Polja in Gradišča smo tudi letos obnovili šahovski dvoboj. Najprej na Gradišču, nato pa v začetku meseca februarja še v Zlatem Polju.

To je bilo povratno srečanje, na katerem je sedlo za šahovnice kar deset nasprotnikov. Po dogovoru je vsak odigral dve partiji, preostali del večera pa smo namenili klepetu in prijetnemu druženju.

Ob končnem seštevku točk je imela gostujoča ekipa boljši izkupiček in zmagala z rezultatom 8:12. Zmagovalcem čestitamo, poražencem pa več šahovske sreče prihodnjici.

✍️ Tone Habjanič

RCU LIGA V INLINE HOKEJU

Pod okriljem Hokejskega kluba Prevoje in ŠD RCU Lukovica se je 15. oktobra 2004 začela zimska liga v INLINE hokeju. RCU LIGA je v

zimskem času najmočnejše tekmovalje v Republiki Sloveniji. V RCU Lukovica je nastopalo enajst ekip iz vse Slovenije (Postojna, Horjul, Ljubljana, Utik, Vrhoplje, Kamnik, Domžale, Vrhnika, Trbovlje, Celje in naša ekipa).

V ekipah so nastopali igralci z Jesenic, Bleda, Kranjske Gore in pet igralcev državne reprezentance, ki je osvojila sedmo mesto na Svetovnem prvenstvu. V šestih mesecih se je ob sobotah odigralo preko sto tekem. Zmagala je ekipa HERVISA pred Horjulom in fitness centrom Ložar, Hokejski klub Prevoje je na koncu osvojil četrto mesto in naslov pokalnega zmagovalca. Prevojski hokejisti so bili edina ekipa, ki se pred začetkom prvenstva ni okrepila s tujimi hokejisti ampak je vse stavila

na domače izkušene igralce z mladimi talenti. Za najboljšega strelca RCU lige je bil proglašen Boštjan Tekavec (RCU Prevoje); najboljši vratar Grega Čurčija (RCU Prevoje); najboljši igralec pa Simsič Rok (Hervis). Za HK Prevoje je to veliko priznanje, saj sta bila izbrana med več kot 200-imi igralci lige. To priznanje nam pomeni pravo pot za dosego naših ciljev.

V sklopu lige se je odigral tradicionalni KOCIJEV MEMORIAL v spomin Matije Kotnika, tragično preminulega hokejista Prevoja.

RCU Liga je bila tudi močno medijsko podprta, saj so bili vsi rezultati odigranih sobotnih tekem objavljeni na teletekstu RTV Slovenija, tako so zmage oz. poraze lahko spremljali vsi na malih ekranih po Sloveniji. V najbolj branem športnem časopisu EKIPA so bili dvakrat tedensko objavljeni članki RCU lige v INLINE hokeju.

Da je liga potekala po vseh mednarodnih pravilih, je poskrbel predsednik sodniške INLINE zveze, g. M. Konc; sodniki pa so bili Gruskovnjak (Jesenice); Račič (Ljubljana) in Dragar (Prevoje).

Pohvalo za zelo dobro organizirano tekmovalje smo prejeli od župana Horjula, ki si je z veseljem ogledal nekaj tekem in izrazil željo, da bi v prihodnji zimski ligi odigrali prvenstvo tudi pri njih, saj je kot župan pripravljen vložiti denar v izgradnjo podobnega športnega objekta kot je v RCU Lukovica.

HK PREVOJE

✍️ V. Dragar

TUDI V LUKOVICI KOTALKAMO!

Tekmovalci Kotalkarsko drsalnega kluba iz Domžal (KDK) že nekaj let treniramo v Rekreativnem centru Urbanija. V tem času smo organizirali tudi državno prvenstvo v umetnostnem kotalkanju, ki se ga je udeležilo čez sto tekmovalcev iz Nove Gorice, Renč, Ljubljane, Domžal in Lukovice. Tako množičnega tekmovalstva na državni ravni v Lukovici v času samostojnosti Slovenije še ni bilo. Vsako leto pa KDK organizira tudi mednarodno prvenstvo SLAMNIK v umetnostnem kotalkanju. V letošnjem letu bo tekmovalje 4. 6. 2005 v RCU Lukovica.

V klubu pa tekmujejo tudi deklice iz naše občine, in sicer Ajda in Brina Tič, Lucija Dolinšek (vse tri so iz Krašnje), Ajda Dacar in Manca Capuder.

V spomladanskem času bomo v klubu priredili dan ODPRTIH

VRAT, kamor bomo povabili otroke, občane Lukovice in okolice ter predstavnike turističnih, športnih in ostalih društev, saj bi s tem želeli prikazati umetnostno kotalkanje kot zanimiv in atraktiven šport.

Z veseljem pa objavljamo, da so na prvem tekmovalju, ki je bilo 5. in 6. marca v Novi Gorici in Renčah, deklice dosegle zelo lepe rezultate. V soboto je Manca Capuder, ki kotalka četrto leto, dosegla odličen rezultat, saj je prvič v svoji kratki kotalkarski karieri stopila na zmagovalne stopničke - dosegla je 3. mesto. V nedeljo pa so tekmovali tudi Ajda in Brina Tič ter Lucija Dolinšek iz Krašnje, ki pa so se klubu priključile jeseni in šele sedaj spoznavajo prve kotalkarske prvine. Deklice so na tekmovalju s svojimi dobrimi nastopi pokazale, da so pozimi kvalitetno trenirale, saj so bile tudi v nedeljo zelo uspešne. V kategoriji cicibanov je Manca Capuder dosegla 4, Ajda Tič 8 in

Lucija Dolinšek 9. mesto. Brina Tič je v skupini začetnikov osvojila 10. mesto.

ČESTITAMO!

✍️ Kotalkarji

SKAKALNI PRAZNIK V KOMOVCU

Prvo marčevsko nedeljo tudi letos ni še prav nič dišalo po pomladi, bolj po kuhanem vinu, čaju in drugih pozivljajočih napitkih, ki preganjajo mraz iz kosti. Najbolj pa nam je telo hvaležno, če ga pogrejem z lastnim fizičnim udejstvovanjem. Tega se dobro zavedajo ljubitelji športa, tudi smučarji skakalci, ki so imeli 6. marca v Komovcu lepo priložnost preizkusiti svoj pogum in telesne sposobnosti.

Tamkajšnje tekmovanje v skokih na alpskih

smučeh vse bolj pridobiva na priljubljenosti. Po prenovi je 35-metrška skakalnica tokrat že tretje leto zapored gostila navdušence letenja na smučeh. Letos se jih je zbralo štirinštirideset, za pokale občine Lukovice pa so se potegovali v treh kategorijah. Vsak skakalec je imel na voljo tri skoke, v končni rezultat pa sta štela le najdaljša dva. Med najmlajšimi, starimi 15 let in manj, je zanesljivo zmago slavil Darijo Vesel iz Gradišča, ki je s svojima najboljšima poskusoma zbral zavidljivih 48 m. Drugo mesto je osvojil Jože Pavlič iz Podgore, tretji pa je bil Nejc Mihelčič iz Imenj. V osrednji kategoriji (od 16 do 30 let) je bila udeležba najštevilčnejša, temu primerna pa je bila tudi ostrina boja za stopničke. Zmago je slavil Luka Skok iz Grosupelj (54m). Za 1m ugnal Sandija Ceglarja, 3. Jani Avbelj pa je zaostal za 2,5 m. Da imajo tudi v smučarskih skokih izkušnje pomembno vlogo pri doseganju dobrih rezultatov, so dokazali tekmovalci v starostni skupini nad 30 let. Za zmago sta se potegovala Dino Klemenčič s Prevoj in Matej Uštar iz Hotiča. Slednji je letos prvič nastopil v tej kategoriji in tako večkratnemu zmagovalcu močno otežil pot do novega uspeha. Klemenčič si je zmago priboril v drugem poskusu, ko si je priskočil pol metra prednosti, medtem ko sta v tretji seriji oba z Uštarjem pristala pri 28,5m, kar je bila tudi daljava dneva. Tretjega mesta se je veselil Bojan Uštar s Prevalje.

Kot je že v navadi, sta si posebni nagradi prisluzila tudi najmlajši in najstarejši tekmovalci: 10-letni Matej Prestor iz Podstarni in 45-letni Zvone Birk iz Kosez.

Komovska prireditev je še enkrat več zelo dobro uspela. Organizatorji se ob tej priložnosti zahvaljujejo vsem, ki so v veselje skakalcev in gledalcev prispevali svoj delež k pripravi skakalnice in izvedbi tekme, posebno pa zvestim sponzorjem za prispevane nagrade.

Komovska skakalnica že sedaj vsem skupaj kliče: Na svidenje prihodnjo zimo!

✍️ Aleš Lebar

V Državnem zboru v marcu med drugim tudi o ukinitvi prometnih nalepk

Na marčevski seji Državnega zbora RS bomo poslanci in poslanke med drugim obravnavali tudi predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa. Sedaj veljavni zakon določa obvezno uporabo prometne nalepke in prometno dovoljenje. Poslanci SDS menimo, da je to nepotrebno podvajanje in finančna obremenitev davkoplačevalcev. Po naši oceni z uvedbo prometne nalepke zaradi zapletenega postopka pridobivanja prometne nalepke in njene visoke cene, ki jo mora plačati stranka, želeni rezultati niso bili doseženi.

Temeljni cilj, zaradi katerega je vlada v obravnavo poslala predlog spremembe tega zakona, se torej usmerjen k uresničevanju antibirokratskega programa - poenostavitve postopke registracije vozil in jih približati državljanom. Z ukinitvijo prometne nalepke bi ta cilj uresnili in hkrati bistveno zmanjšali stroške državljanov in države zaradi zmanjšanja števila postopkov. Postopka izdaje prometne nalepke in registracije vozila z izdajo prometnega dovoljenja bo nadomestil samo en postopek - registracija vozila z izdajo prometnega dovoljenja oziroma postopek njegovega podaljšanja. Strošek prometne nalepke sedaj davkoplačevalce stane nekaj več kot 2.500 SIT, kar pomeni, da se bi za ta strošek zmanjšala cena registracije oz. podaljšanja registracije vozila.

Z uvedbo novega prometnega dovoljenja, ki bi omogočalo njegovo podaljševanje, bi bilo potrebno zamenjati vsa prometna dovoljenja, ki so sedaj izdana z neomejeno dobo veljavnosti, vendar se ocenjuje, da ta strošek za lastnike vozil ne bi bil tako visok, ker obrazec novega prometnega dovoljenja stane 273 sit (+ 12 sit za ovitek). Poleg tega bi se prometna nalepka zamenjala za veljavno prometno dovoljenje postopno, s potekom njene veljavnosti.

Navedene spremembe so posledica številnih pobud tudi s strani državljanov. Glede na vse navedeno, ocenjujemo, da bodo predlagane spremembe pozitivno sprejete tako s strani registracijskih organizacij kot tudi s strani državljanov. Spremembe zakona bodo začele veljati 15 dni po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, po predvidevanjih torej od meseca maja ne bo več registracijskih nalepk.

✍️ Robert Hrovat, poslanec SDS v Državnem zboru Republike Slovenije

Iz poslanskih klopi

Spoštovani občani občine Lukovica!

Kot verjetno že veste, sem v poslanskih klopeh državnega zbora nadomestil mag. Janeza Drobniča, ki je postal minister. V državnem zboru sem vključen v delo Odbora za visoko šolstvo, znanost in tehnološki razvoj in Odbora za delo, družino in socialne zadeve, poleg tega pa sem član dveh komisij državnega zbora.

Kot poslanec imam dosti lažji dostop do različnih informacij, ustanov in posameznikov. V kolikor sami ne zmorete rešiti težav, ki jih imate z državo, sem vam na voljo v poslanski pisarni. Zato vas vabim, da me obiščete v poslanski pisarni v Lukovici. Pridite, da se pogovorimo in mogoče se bo vaša težava hitreje odpravila.

Poslanska pisarna je odprta vsak prvi ponedeljek v mesecu od 15. do 16. ure v prostorih Občine v Lukovici. V primeru, da bo obisk večji, imam možnost pisarno odpreti tudi dodatni ponedeljek v mesecu, razen ponedeljka, ko poteka zasedanje državnega zbora.

✍️ Mag. Franc Capuder, poslanec DZ

Spoštovani občani!

Želimo vam lepe
in blagoslovljene velikonočne
praznike!

OO NSi Lukovica

Velikonočnice letos zamujajo ...

V prejšnji številki smo strankam zastavili vprašanje: Kakšno je vaše mnenje o gradnji proizvodnih con v naši občini?

Vprašanje strankam in ostalim za naslednjo številko:

Kaj menite o proračunu občine Lukovica za leto 2005?

OBRTNE CONE SO RAZVOJNA PRILOŽNOST

Prostor za bolj združeno gradnjo delavnic obrtnikov ali malih podjetnikov je cilj naše občine ali vsaj naše stranke Nove Slovenije že ves čas, odkar smo postali samostojna občina. Vseskozi so v prostorskih planih območja, ki so namenjena za gradnjo malih obrtnih delavnic - obratovalnic, ki bodo okolju primerne. Rezervirana so štiri območja, dve v Lukovici, po eno v Krašnji in na Prevojah. Najbolj urejeno, opremljeno z dokumentacijo je področje med

staro magistralno cesto in avtocesto Ljubljana-Celje v Lukovici. Tudi zanimanje za gradnjo delavnic in pričetek delovanja in zaposlovanja je veliko. Toda...

Začuda nikakor ni možnosti, da bi zemljišča zamenjala lastnike in bi projekt razvoja občine zaživel. Tu je nekaj narobe. Verjetno bo treba v naši občini nameniti nekaj denarja za spodbude, najti investitorje, ustvariti spodbudno klimo ... To bi pospešilo razvoj obrti in

podjetništva v naših krajih in s približanjem delovnih mest našim občanom spodbudilo boljše zaposlovanje domačinov.

Ovire, ki stojijo na poti razvoju obrtnih con, bo treba premagati, saj gre za naš razvoj, našo prihodnost. Ceno, voljo in miselnost bo treba prilagoditi času in pogojem v katerih živimo.

OO NSi Lukovica

MNENJE O GRADNJI PROIZVODNIH CON V OBČINI LUKOVICA

Slovenija je doživela v zadnjih desetih letih zelo intenzivno preobrazbo na različnih področjih. Pridružujejo se še izzivi združene Evrope, ki na novo usmerjajo razvoj samostojne Slovenije in lokalnih skupnosti.

Že leta 2002 je bil v občini Lukovica sprejet program priprave Prostorskih ureditvenih pogojev, odlok je občinski svet sprejel konec leta 2004. Pomembni poglavji odloka sta namenska raba prostora ter merila in pogoji za vrsto prostorskih ureditev in gradenj. Občina Lukovica je v skladu s predpisi pripravila tudi načrt razvojnih programov za 4-letno obdobje. Prav področje gradnje proizvodnih con je za našo lokalno skupnost zelo pomembno. Žal po finančni plati tako zahtevno, da je v enem proračunskem letu ni mogoče izvesti. Področje

gradnje proizvodnih con je za občane nesporno živlensko pomembno, zato bi bilo nujno določiti prioritete cilje. V njih se mora odražati tesno povezano delovanje vseh sistemov v naši občini - ekonomskega, prostorskega, socialnega in okoljskega. Le-to je lahko vodilo, ki zagotavlja vzdržen razvoj z racionalno rabo prostora in ohranjanjem prostorskih zmogljivosti za sedanje in prihodnje generacije. V LDS podpiramo gradnjo manjših proizvodnih con. Zavedamo se, kako pomembno je ustvariti pogoje za zaposlitev ciljnim skupinam, kot so mladi, ženske, starejši, težje zaposljivi in invalidi. Gre za trajnostni razvoj območja, da mladi ustvarjajo v domači občini. Za ravnotežen razvoj, ki bo ohranjal naravne in družbene danosti okolja in krajinsko podobo. Na osnovi že sprejetih

odlokov in razvojnih programov, ki varujejo našo krajino, je zdaj pravi trenutek (gradnja AC se zaključuje), da bolj drzno in skupaj pristopimo k realizaciji gradnje proizvodnih con, saj obrtne cone nikakor ne morejo zaživet. Saj je to eden naših skupnih ciljev?! Pomemben za nove zaposlitve! Za mlade! Pomemben tudi za povečanje konkurenčnosti naše občine. In nenazadnje trdimo, da ima tudi država program ukrepov za spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti. Vključimo se, za naš razvoj gre. Pa tudi za večje prihodke občine, posredno za večjo blaginjo vseh nas, občanov občine Lukovice.

OOLDS

VULKANIZERSTVO LENČEK

Dušan Lenček s. p.

Prevoje pri Šentvidu 113 a

1225 Lukovica

TEL.: 01/723-52-58

Nudimo vam vulkanizerske storitve za:

- osebna vozila
- tovorna vozila
- kmetijske stroje
- gradbeno mehanizacijo
- motorske pnevmatike

Posebna akcija v mesecu aprilu na pnevmatike:

12,4/28 - 28.500,00

6,00/16 - 7.900,00

16,9/28 - 54.900,00

Na zalogi imamo pnevmatike najboljših proizvajalcev!

Možnost plačila na obroke!

GOOD YEAR, DUNLOP, FULDA, SAVA,
DEBICA, DANUBIANA, MAXXIS, BANDAG

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejemajo vsa gospodinjstva občine Lukovica; glavna in odgovorna urednica: Majda Vesel; člani uredniškega odbora: Kamilo Domitrovič, Marta Keržan, Tomaž Močnik, Irena Vodusek; ustanovitelj: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, jezikovni pregled: Marta Keržan, spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: obcina.lukovica@lukovica.si, rokovnjac@lukovica.si; Produkcija: Agencija G Ljubljana, priprava in tisk: GRAFEX group, Podlipovica 31, 1411 Izlake; trženje oglasnega prostora: člani uredniškega odbora; naklada 1.750 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5% DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjac je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Na naslovnici je blagoslov zelenja na cvetno nedeljo v Zlatem Polju. Foto: R. Vesel.

zahvale

ZAHVALA

V triinosemdesetem letu starosti nas je za vedno zapustila naša dobra in skrbna mami, stara mama, prababica, sestra in teta

FRANCKA LEBAR,
roj. Kveder, s Prevalje 5

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so se v tako velikem številu poklonili njenemu spominu in jo pospremili na zadnjo pot. Hvala za izražena ustna in pisna sožalja, podarjeno cvetje, sveče ter darove za sv. maše in cerkev.

Posebej se zahvaljujemo celotnemu osebju Zdravstvenega doma Lukovica za prijazno nudenje zdravstvene pomoči, župniku iz Jarš za opravljen pogrebni obred, sosedu Antonu Žureju za lepe besede ob slovesu in kvintetu bratov Zupan za ganljivo petje.

*Hvala vsem, ki ste jo in jo boste imeli v lepem spominu!
Sin Franci in bci Mimi z družinama*

Delo, skrb, trpljenje
tvoje je bilo življenje.

ZAHVALA

V 58. letu nas je zapustil ljubeči oče, prijatelj in sosed

JANEZ SLAKAN
iz Zidov 15, Trojane

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom, prijateljem in znancem za pisna in ustna sožalja, darovano cvetje, sveče, svete maše in darove za cerkev.

Iskreno se zahvaljujemo cerkvenim pevcem za prelepo petje, prav tako pa tudi PGD Trojane za izkazano pomoč ter župniku Dragu Markušu za lepo opravljen obred.

Posebno zahvalo želimo izreči Gostinskemu podjetju Trojane in vsem zaposlenim, še posebej direktorju g. Bojanu Gasiorju, za izkazano razumevanje in pomoč.

Hvala vsem, ki ste se udeležili pogrebne slovesnosti.

KOGAR IMAŠ RAD, NIKOLI NE UMRE, LE DALEČ JE ...

Vsi njegovi

*PRIŠLA BO POMLAD,
ČAKAL BI JO RAD,
DA BI ZDRAV, VESEL
LEPE PESMI PEL.*

ZAHVALA

ob boleči izgubi, drage hčerke in sestre

SABINE PIVEC
Trnjava 15

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče. Hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeno zadnjo pot.

Posebej se zahvaljujemo dr. Labodi iz ZD Lukovica ter reševalni ekipi iz Domžal za intenzivno prvo pomoč. Iskrena hvala tudi osebju Doma Matevža Langusa Radovljica za nego in pomoč pri njeni težki bolezni.

Prisrčna hvala pogrebnemu zavodu, podjetju Varnost Mengeš d. d. ter gospodu župniku iz Krašnje za opravljen pogreb in lepo pridigo.

*Hvala vsem, ki čutite z nami!
Družina Bevc*

TAKO TIHO, SKROMNO SI TRPELA,
TAKŠNO TUDI SI ŽIVLJENJE IMELA,
ZDAJ REŠENA VSEH BOLEČIN,
ZA TABO OSTAL BO LEP, BOLEČ
SPOMIN.

*"Zdaj bivaš vrh višave
jasne, kjer ni mraku, kjer
ni noči.*

*Tam sonce sreče ti ne
ugasne, resnice sonce ne
stemni!"*

(S. Gregorčič)

ZAHVALA

V 40. letu starosti nas je 5. 3. 2005

nepričakovano zapustil naš

Franci Pavlič, duhovnik in član
Misijonske družbe lazaristov na
mednarodnem misijonu v El Altu v
Boliviji.

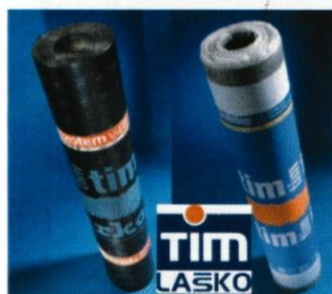
Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za izrečena sožalja, darovalcem sveč, skladu Francija Pavliča, g. župniku Andreju Svetetu za slovo iz domače župnije ter sodelovanje pri pogrebu na ljubljanskih Žalah. Hvala gospe Marjeti Stražar za spoštljiv nagovor krajanom, Misijonski družbi lazaristov za pripravo pogrebne slovesa, vsem duhovnikom in sestram, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na zadnjo pot. Zahvaljujemo se g. vizitatorju Alojziju Gajšku za organizacijo in potek pogrebne slovesa ter mariborskemu pomožnemu škofu g. Antonu Stresu za opravljen pokop. Posebna zahvala g. Jaku Barletu, ki je Franciju stal ob strani v zadnjih trenutkih življenja in organiziral prevoz v Slovenijo.

Hvala vsem, ki ste kakor koli pomagali v težkih trenutkih slovesa, ga spremili na zadnjo pot in boste Francija obdržali v lepem spominu.

Domači

AKCIJSKA PRODAJA V TRGOVINAH SAM

Od 21.3. Do 2.4.2005

Timbitop 25/Izosek 25
Vobitekt SV/4-60
Izotem V4
Izotekt V3 Standard

DODATNI 5% POPUST

POROTHERM

DODATNI 6% POPUST

Viadur
Vilaplan

DODATNI 10% POPUST

Silikatna opeka

DODATNI 10% POPUST

Hidratizirano apno
Gašeno apno
Maltit osnovni
Maltit zaključni

DODATNI 5% POPUST

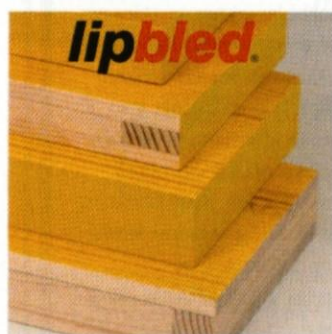
Prednapete opečne
preklade

DODATNI 3% POPUST

Uzin PE 360
Uzin NC 150
Uzin Fliesurit

DODATNI 3% POPUST

Opažne plošče

DODATNI 5% POPUST

Adheziv
Kemakol

DODATNI 10% POPUST

Elastosil 34

DODATNI 5% POPUST

Topdom

ZA MALE IN VELIKE MOJSTRE

SAM d.o.o. Domžale, Preserska cesta 1, 1235 Radomlje

PC SAM JARŠE - Preserska cesta 1, Zg. Jarše, 1235 Radomlje

tel.: 01/729 88 00, 729 88 01, 729 88 02, 729 88 03; fax: 01/729 88 32

PE STRANJE - Zg. Stranje 1a, 1242 Stahovica

tel: 01/729 62 82, 729 62 83; fax: 01/729 62 85